

Dziennik Urzędowy L 314

Unii Europejskiej

Wydanie polskie

Legislacja

Tom 50
1 grudnia 2007

Spis treści

I Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja jest obowiązkowa

ROZPORZĄDZENIA

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1411/2007 z dnia 30 listopada 2007 r. ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw	1
Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1412/2007 z dnia 30 listopada 2007 r. ustalające należności przywozowe w sektorze zbóż stosowane od dnia 1 grudnia 2007 r.	3
★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1413/2007 z dnia 30 listopada 2007 r. ustalające współczynnik redukcji powierzchni przypadającej na rolnika, dla której wnioskowana jest na 2007 r. pomoc z tytułu roślin energetycznych	6
★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1414/2007 z dnia 30 listopada 2007 r. ustanawiające zakaz połowów dorsza na obszarze ICES „cieśnina Kattegat” (południe obszaru III a) przez statki pływające pod banderą Niemiec	7

II Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja nie jest obowiązkowa

DECYZJE

Rada

2007/779/WE, Euratom:

★ Decyzja Rady z dnia 8 listopada 2007 r. ustanawiająca wspólnotowy mechanizm ochrony ludności (przekształcenie) ⁽¹⁾	9
---	---

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

(Ciąg dalszy na następnej stronie)

2007/780/WE:

- ★ **Decyzja Rady z dnia 26 listopada 2007 r. zmieniająca decyzję 2003/17/WE w sprawie równoważności inspekcji polowych stosowanych w państwach trzecich w uprawach nasiennych roślin uprawnych oraz w sprawie równoważności materiału siewnego wyprodukowanego w państwach trzecich ⁽¹⁾** 20

Komisja

2007/781/WE:

- ★ **Decyzja Komisji z dnia 21 sierpnia 2007 r. uznająca koncentrację za zgodną ze wspólnym rynkiem oraz z funkcjonowaniem Porozumienia EOG (Sprawa COMP/M.4523 – Travelport/Worldspan) (notyfikowana jako dokument nr C(2007) 3938) ⁽¹⁾** 21

2007/782/WE:

- ★ **Decyzja Komisji z dnia 30 listopada 2007 r. zatwierdzająca roczne i wieloletnie programy krajowe oraz wkład finansowy Wspólnoty w zakresie zwalczania, kontroli i monitorowania niektórych chorób zwierząt i chorób odzwierzęcych, przedstawione przez państwa członkowskie na 2008 r. i na lata następne. (notyfikowana jako dokument nr C(2007) 5776)**..... 29

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

I

(Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja jest obowiązkowa)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1411/2007

z dnia 30 listopada 2007 r.

ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 3223/94 z dnia 21 grudnia 1994 r. w sprawie szczegółowych zasad stosowania ustaleń dotyczących przywozu owoców i warzyw⁽¹⁾, w szczególności jego art. 4 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie (WE) nr 3223/94 przewiduje, w zastosowaniu wyników wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej, kryteria do ustalania przez Komisję standardowych wartości dla przywozu z krajów trzecich, w odniesieniu do produktów i okresów określonych w jego Załączniku.

- (2) W zastosowaniu wyżej wymienionych kryteriów standardowe wartości w przywozie powinny zostać ustalone w wysokościach określonych w Załączniku do niniejszego rozporządzenia,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Standardowe wartości w przywozie, o których mowa w rozporządzeniu (WE) nr 3223/94, ustalone są zgodnie z tabelą zamieszczoną w Załączniku.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 grudnia 2007 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 30 listopada 2007 r.

W imieniu Komisji

Jean-Luc DEMARTY

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 337 z 24.12.1994, str. 66. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 756/2007 (Dz.U. L 172 z 30.6.2007, str. 41).

ZAŁĄCZNIK

do rozporządzenia Komisji z dnia 30 listopada 2007 r. ustanawiającego standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

(EUR/100 kg)

Kod CN	Kod krajów trzecich ⁽¹⁾	Standardowa wartość w przywozie
0702 00 00	IL	114,0
	MA	70,5
	TR	86,7
	ZZ	90,4
0707 00 05	JO	196,3
	MA	51,7
	TR	103,2
	ZZ	117,1
0709 90 70	MA	46,7
	TR	127,3
	ZZ	87,0
0709 90 80	EG	301,9
	ZZ	301,9
0805 20 10	MA	67,0
	ZZ	67,0
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	CN	62,9
	HR	26,3
	IL	67,2
	TR	90,4
	UY	82,5
	ZZ	65,9
0805 50 10	AR	72,2
	EG	79,1
	TR	107,4
	ZA	59,3
	ZZ	79,5
0808 10 80	AR	87,7
	CA	108,3
	CL	86,0
	CN	87,6
	MK	30,6
	US	95,5
	ZA	95,7
ZZ	84,5	
0808 20 50	AR	49,2
	CN	59,7
	TR	145,7
	US	109,4
	ZZ	91,0

⁽¹⁾ Nomenklatura krajów ustalona w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1833/2006 (Dz.U. L 354 z 14.12.2006, str. 19). Kod „ZZ” odpowiada „innym pochodzeniom”.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1412/2007**z dnia 30 listopada 2007 r.****ustalające należności przywozowe w sektorze zbóż stosowane od dnia 1 grudnia 2007 r.**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1784/2003 z dnia 29 września 2003 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku zbóż ⁽¹⁾,uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 1249/96 z dnia 28 czerwca 1996 r. w sprawie zasad stosowania (należności przywozowe w sektorze zbóż) rozporządzenia Rady (EWG) nr 1766/92 ⁽²⁾, w szczególności jego art. 2 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Artykuł 10 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1784/2003 przewiduje, że należność przywozowa na produkty objęte kodami CN 1001 10 00, 1001 90 91, ex 1001 90 99 (pszenica zwyczajna wysokiej jakości), 1002, ex 1005 inne niż ziarna hybrydowe oraz ex 1007 inne niż hybrydy siewne, jest równa cenie interwencyjnej obowiązującej w odniesieniu do takich produktów podczas przywozu, powiększonej o 55 % i zmniejszonej o cenę przywozową cif stosowaną wobec danej dostawy. Jednak należność ta nie może przekraczać stawki celnej we Wspólnej Taryfie Celnej.
- (2) Artykuł 10 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1784/2003 stanowi, że do celów obliczenia należności przywozowej

określonej w ust. 2 wspomnianego artykułu, dla danych produktów regularnie ustala się reprezentatywne ceny przywozowe cif.

- (3) Zgodnie z art. 2 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1249/96, ceną do obliczania należności przywozowej produktów objętych kodami CN 1001 10 00, 1001 90 91, ex 1001 90 99 (pszenica zwyczajna wysokiej jakości), 1002 00, 1005 10 90, 1005 90 00 i 1007 00 90 jest dzienna reprezentatywna cena importowa cif ustalona w sposób określony w art. 4.
- (4) Należy ustalić należności przywozowe na okres od dnia 1 grudnia 2007 r. mające zastosowanie do czasu wejścia w życie nowych ustaleń,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Od dnia 1 grudnia 2007 r. w załączniku I do niniejszego rozporządzenia, na podstawie elementów znajdujących się w załączniku II, ustala się należności przywozowe w sektorze zbóż, o których mowa w art. 10 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1784/2003.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 grudnia 2007 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 30 listopada 2007 r.

W imieniu Komisji

Jean-Luc DEMARTY

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 270 z 21.10.2003, str. 78. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 735/2007 (Dz.U. L 169 z 29.6.2007, str. 6). Rozporządzenie (EWG) nr 1784/2003 zastępuje się rozporządzeniem (WE) nr 1234/2007 (Dz.U. L 299 z 16.11.2007, str. 1) od dnia 1 lipca 2008 r.

⁽²⁾ Dz.U. L 161 z 29.6.1996, str. 125. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1816/2005 (Dz.U. L 292 z 8.11.2005, str. 5).

ZAŁĄCZNIK I

Należności przywozowe na produkty, o których mowa w art. 10 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1784/2003 stosowane od dnia 1 grudnia 2007 r.

Kod CN	Wyszczególnienie towarów	Należność przywozowa ⁽¹⁾ (w EUR/t)
1001 10 00	PSZENICA twarda wysokiej jakości	0,00
	średniej jakości	0,00
	niskiej jakości	0,00
1001 90 91	PSZENICA zwyczajna, do siewu	0,00
ex 1001 90 99	PSZENICA zwyczajna wysokiej jakości, inna niż do siewu	0,00
1002 00 00	ŻYTO	0,00
1005 10 90	KUKURYDZA siewna, inna niż hybryda	0,00
1005 90 00	KUKURYDZA, inna niż do siewu ⁽²⁾	0,00
1007 00 90	Ziarno SORGO, inne niż hybryda do siewu	0,00

⁽¹⁾ W przypadku towarów przywożonych do Wspólnoty przez Ocean Atlantycki lub przez Kanał Sueski, zgodnie z art. 2 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1249/96, importer może skorzystać z obniżki należności celnych o:

- 3 EUR/t, jeśli port wyładunkowy znajduje się na Morzu Śródziemnym,
- 2 EUR/t, jeśli port wyładunkowy znajduje się w Danii, Estonii, Irlandii, na Łotwie, Litwie, w Polsce, Finlandii, Szwecji, Wielkiej Brytanii lub na atlantyckim wybrzeżu Półwyspu Iberyjskiego.

⁽²⁾ Importer może skorzystać z obniżki o stałą stawkę zryczałtowaną w wysokości 24 EUR/t, jeśli spełnione zostały warunki ustanowione w art. 2 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 1249/96.

ZAŁĄCZNIK II

Czynniki uwzględnione przy obliczaniu należności ustalonych w załączniku I

16.11.2007-29.11.2007

1. Średnie z okresu rozliczeniowego określonego w art. 2 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1249/96:

(EUR/t)						
	Pszenvica zwyčajna (*)	Kukurydza	Pszenvica twarda wysokiej jakości	Pszenvica twarda średniej jakości (**)	Pszenvica twarda niskiej jakości (***)	Jęczmień
Giełda	Minneapolis	Chicago	—	—	—	—
Notowanie	234,78	102,09	—	—	—	—
Cena FOB USA	—	—	408,20	398,20	378,20	154,00
Premia za Zatokę	—	19,26	—	—	—	—
Premia za Wielkie Jeziora	15,42	—	—	—	—	—

(*) Premia dodatnia w wysokości 14 EUR/t włączona (art. 4 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1249/96).

(**) Premia ujemna w wysokości 10 EUR/t (art. 4 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1249/96).

(***) Premia ujemna w wysokości 30 EUR/t (art. 4 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1249/96).

2. Średnie z okresu rozliczeniowego określonego w art. 2 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1249/96:

Koszt frachtu: Zatoka Meksykańska–Rotterdam: 54,40 EUR/t

Koszt frachtu: Wielkie Jeziora–Rotterdam: 47,16 EUR/t

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1413/2007**z dnia 30 listopada 2007 r.****ustalające współczynnik redukcji powierzchni przypadającej na rolnika, dla której wnioskowana jest na 2007 r. pomoc z tytułu roślin energetycznych**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1782/2003 z dnia 29 września 2003 r. ustanawiające wspólne zasady dla systemów wsparcia bezpośredniego w ramach wspólnej polityki rolnej i ustanawiające określone systemy wsparcia dla rolników oraz zmieniające rozporządzenia (EWG) nr 2019/93, (WE) nr 1452/2001, (WE) nr 1453/2001, (WE) nr 1454/2001, (WE) nr 1868/94, (WE) nr 1251/1999, (WE) nr 1254/1999, (WE) nr 1673/2000, (EWG) nr 2358/71 oraz (WE) nr 2529/2001⁽¹⁾, w szczególności jego art. 89 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Artykuł 89 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003 ustanawia maksymalną powierzchnię gwarantowaną, wynoszącą 2 000 000 ha, kwalifikującą się do przyznania pomocy z tytułu roślin energetycznych ustanowioną w art. 88 tego rozporządzenia. Ustęp 2 tego artykułu stanowi, że w przypadku gdy powierzchnia obszaru, dla którego wnioskowana jest pomoc, przekroczy maksymalną powierzchnię gwarantowaną, powierzchnia obszaru przypadająca na rolnika, dla której wnioskowana jest pomoc, jest proporcjonalnie zmniejszana w danym roku.
- (2) Na mocy art. 4 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1973/2004 z dnia 29 października 2004 r. dotyczącego ustanowienia szczegółowych zasad zastosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1782/2003 w sprawie systemów wsparcia przewidzianych w tytułach IV i IVa tego rozporządzenia oraz wykorzystania gruntów zarezerwowanych do produkcji surowców⁽²⁾ współczynnik redukcji powierzchni ustala się przed przyznaniem płat-

ności rolnikom i najpóźniej do dnia 31 stycznia następnego roku, na podstawie danych przekazanych zgodnie z przepisami art. 3 ust. 1 lit. b) wspomnianego rozporządzenia.

- (3) Zgodnie z art. 3 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 1973/2004 państwa członkowskie przekazały Komisji dane dotyczące całkowitej powierzchni, dla której pomoc z tytułu upraw energetycznych, przewidziana w art. 88 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003, została określona na 2007 r. W oparciu o te dane ustalono, że całkowita powierzchnia na 2007 r. wynosiła 2 843 450 ha.
- (4) Jako że wyżej wymieniona liczba 2 843 450 ha jest wyższa od maksymalnej powierzchni gwarantowanej, kwalifikującej się do przyznania pomocy i wynoszącej 2 000 000 ha, należy ustalić współczynnik redukcji powierzchni przypadającej na rolnika, dla której wnioskowana jest pomoc na 2007 r.
- (5) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Płatności Bezpośrednich,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Współczynnik redukcji powierzchni przypadającej na rolnika, dla której wnioskowana jest na 2007 r. pomoc z tytułu upraw energetycznych na mocy art. 88 rozporządzenia (WE) nr 1782/2003, wynosi 0,70337.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 30 listopada 2007 r.

W imieniu Komisji
Mariann FISCHER BOEL
Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 270 z 21.10.2003, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1276/2007 (Dz.U. L 284 z 30.10.2007, str. 11).

⁽²⁾ Dz.U. L 345 z 20.11.2004, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 993/2007 (Dz.U. L 222 z 28.8.2007, str. 10).

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1414/2007**z dnia 30 listopada 2007 r.****ustanawiające zakaz połowów dorsza na obszarze ICES „cieśnina Kattegat” (południe obszaru III a) przez statki pływające pod banderą Niemiec**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 2371/2002 z dnia 20 grudnia 2002 r. w sprawie ochrony i zrównoważonej eksploatacji zasobów rybołówstwa w ramach wspólnej polityki rybołówstwa ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 26 ust. 4,uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 2847/93 z dnia 12 października 1993 r. ustanawiające system kontroli mający zastosowanie do wspólnej polityki rybołówstwa ⁽²⁾, w szczególności jego art. 21 ust. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie Rady (WE) nr 41/2007 z dnia 21 grudnia 2006 r. ustalające wielkości dopuszczalnych połowów na 2007 r. i związane z nimi warunki dla pewnych zasobów rybnych i grup zasobów rybnych, stosowane na wodach terytorialnych Wspólnoty oraz w odniesieniu do statków wspólnotowych na wodach, na których wymagane są ograniczenia połowowe ⁽³⁾, określa kwoty na rok 2007.
- (2) Według informacji przekazanych Komisji, statki pływające pod banderą państwa członkowskiego określonego w załączniku do niniejszego rozporządzenia lub zarejestrowane w tym państwie członkowskim wyczerpały kwotę na połowy stada w nim określonego przyznaną na 2007 r.

- (3) Należy zatem zakazać połowów, przechowywania na statku, przeładunku i wyładunku ryb pochodzących z tego stada,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1**Wyczerpanie kwoty**

Kwotę połowową przyznaną na 2007 r. państwu członkowskiemu określone w załączniku do niniejszego rozporządzenia w odniesieniu do stada w nim określonego uznaje się za wyczerpaną z dniem wymienionym w tym załączniku.

Artykuł 2**Zakazy**

Z dniem określonym w załączniku do niniejszego rozporządzenia zakazuje się połowów stada określonego w załączniku przez statki pływające pod banderą państwa członkowskiego w nim określonego lub zarejestrowane w tym państwie członkowskim. Zakazuje się przechowywania na statku, przeładunku i wyładunku ryb pochodzących z tego stada złowionych przez te statki po tej dacie.

Artykuł 3**Wejście w życie**

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie w dniu następującym po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 30 listopada 2007 r.

W imieniu Komisji

Fokion FOTIADIS

Dyrektor Generalny ds. Rybołówstwa i Gospodarki Morskiej

⁽¹⁾ Dz.U. L 358 z 31.12.2002, str. 59. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE) nr 865/2007 (Dz.U. L 192 z 24.7.2007, str. 1).

⁽²⁾ Dz.U. L 261 z 20.10.1993, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1967/2006 (Dz.U. L 409 z 30.12.2006, str. 11). Sprostowanie w Dz.U. L 36 z 8.2.2007, str. 6.

⁽³⁾ Dz.U. L 15 z 20.1.2007, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 898/2007 (Dz.U. L 196 z 28.7.2007, str. 22).

ZAŁĄCZNIK

Nr	75
Państwo członkowskie	Niemcy
Stado	COD/03AS.
Gatunek	Dorsz (<i>Gadus morhua</i>)
Obszar	Kattegat
Data	13.11.2007

II

(Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja nie jest obowiązkowa)

DECYZJE

RADA

DECYZJA RADY

z dnia 8 listopada 2007 r.

ustanawiająca wspólnotowy mechanizm ochrony ludności (przekształcenie)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2007/779/WE, Euratom)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 308,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Energii Atomowej, w szczególności jego art. 203,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego ⁽¹⁾,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽²⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) W decyzji Rady 2001/792/WE, Euratom z dnia 23 października 2001 r. ustanawiającej mechanizm wspólnotowy ułatwiający wzmocnioną współpracę w interwencjach wspierających ochronę ludności ⁽³⁾ (zwany dalej „mechanizmem”) należy wprowadzić szereg zasadniczych zmian w celu nadania działaniom Unii Europejskiej podejmowanym w reakcji na sytuację nadzwyczajną większą spójność i skuteczność. W celu zachowania jasności decyzja ta powinna zostać przekształcona.

(2) W ostatnich latach odnotowano znaczny wzrost częstotliwości i intensywności klęsk żywiołowych i katastrof

spowodowanych przez człowieka, skutkujących stratami w ludziach i w mieniu, w tym dziedzictwie kulturowym, zniszczeniami infrastruktury społecznej i gospodarczej oraz degradacją środowiska.

(3) Działanie Wspólnoty w celu wykonania rezolucji Rady i przedstawicieli rządów państw członkowskich zebranych w Radzie z dnia 8 lipca 1991 r. w sprawie poprawy wzajemnej pomocy między państwami członkowskimi w przypadku naturalnej lub technologicznej katastrofy ⁽⁴⁾ przyczyniło się do ochrony ludzi, środowiska i mienia. Konwencja Europejskiej Komisji Gospodarczej ONZ z dnia 17 marca 1992 r. w sprawie transgranicznych skutków awarii przemysłowych, przyjęta przez Wspólnotę decyzją Rady 98/685/WE ⁽⁵⁾, przyczyniła się do dalszej poprawy w zakresie zapobiegania katastrofom przemysłowym i zarządzania ich skutkami.

(4) Ogólnym celem mechanizmu jest zapewnienie – na wniosek – wsparcia w przypadku poważnych sytuacji nadzwyczajnych oraz ułatwienie lepszej koordynacji interwencji pomocowych podejmowanych przez państwa członkowskie i Wspólnotę, z uwzględnieniem szczególnych potrzeb odizolowanych, najbardziej oddalonych i innych regionów lub wysp na terenie Wspólnoty. W ciągu ostatnich lat znacząco wzrosła liczba państw zwracających się o pomoc w ramach mechanizmu ochrony ludności. W celu zapewnienia bardziej skutecznych i widocznych przejawów europejskiej solidarności oraz umożliwienia tworzenia zdolności szybkiego reagowania na poziomie europejskim w oparciu o moduły ochrony ludności z państw członkowskich, zgodnie z wezwaniem Rady Europejskiej, która odbyła się w dniach 16–17 czerwca 2005 r., oraz Parlamentu Europejskiego, zawartym w jego rezolucji z dnia 13 stycznia 2005 r. dotyczącej katastrofy tsunami, należy wzmocnić ten mechanizm.

⁽¹⁾ Opinia z dnia 24 października 2006 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

⁽²⁾ Dz.U. C 195 z 18.8.2006, str. 40.

⁽³⁾ Dz.U. L 297 z 15.11.2001, str. 7.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 198 z 27.7.1991, str. 1.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 326 z 3.12.1998, str. 1.

- (5) Mechanizm uwzględniałby należycie właściwe prawodawstwo wspólnotowe oraz zobowiązania międzynarodowe. W związku z tym niniejsza decyzja nie powinna mieć wpływu na wzajemne prawa i obowiązki państw członkowskich wynikające z umów dwustronnych lub wielostronnych odnoszących się do spraw objętych niniejszą decyzją.
- (6) Mechanizm ten powinien ułatwiać reakcję w zakresie ochrony ludności w obliczu poważnych sytuacji nadzwyczajnych wszelkiego rodzaju, które mają miejsca na terytorium Wspólnoty lub poza nim, w tym klęsk żywiołowych i katastrof spowodowanych przez człowieka, ataków terrorystycznych oraz awarii technicznych, radiologicznych i katastrof ekologicznych, w tym przypadkowego zanieczyszczenia mórz. Wszystkie wymienione sytuacje mogą wymagać pomocy w zakresie ochrony ludności w celu uzupełnienia zdolności reagowania dotkniętego państwa.
- (7) Zapobieganie ma istotne znaczenie dla ochrony przed naturalnymi, technologicznymi i ekologicznymi katastrofami i wymagałoby rozważenia podjęcia dalszych działań. Działając na rzecz dalszego tworzenia systemów wykrywania i wczesnego reagowania, Wspólnota powinna wspierać państwa członkowskie w ograniczeniu do minimum czasu reakcji na katastrofy oraz ostrzeganiu o nich obywateli UE. Systemy te powinny również uwzględniać i wykorzystywać istniejące źródła informacji.
- (8) Na poziomie państw członkowskich i Wspólnoty wymagane jest podjęcie działań przygotowawczych w celu umożliwienia interwencyjnym zespołom wsparcia szybkiej mobilizacji w sytuacji krytycznej i, wraz z wymaganą elastycznością, koordynacji, a także w celu zapewnienia, za pomocą programu szkoleniowego, możliwości skutecznego działania i uzupełniania się, odpowiednio, zespołów oceniających lub koordynacyjnych, zespołów interwencyjnych i innych niezbędnych środków.
- (9) Inne środki przygotowawcze obejmują zbieranie informacji odnoszących się do niezbędnych zasobów medycznych i zachęcanie do posługiwania się nowymi technologiami. Informacje te dotyczą zasobów medycznych, które państwa członkowskie mogłyby na zasadzie dobrowoli udostępnić do celów ochrony zdrowia publicznego po otrzymaniu wniosku o interwencję w ramach mechanizmu. Zgodnie z art. 296 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską żadne państwo członkowskie nie ma obowiązku udzielania informacji, których ujawnienie uznaje za sprzeczne z podstawowymi interesami jego bezpieczeństwa.
- (10) Aby przyczynić się do budowania zdolności szybkiego reagowania w dziedzinie ochrony ludności, należy rozważyć stworzenie dodatkowych modułów interwencyjnych do celów pomocy w zakresie ochrony ludności, łączących w sobie zasoby co najmniej jednego państwa członkowskiego; należy dążyć to pełnej interoperacyjności tych modułów. Moduły są organizowane na poziomie państw członkowskich i podlegałyby ich kierownictwu i dowództwu.
- (11) W przypadku poważnej sytuacji nadzwyczajnej wewnątrz Wspólnoty lub bezpośredniej groźby jej wystąpienia, która powoduje lub może powodować skutki transgraniczne lub która może pociągać za sobą wezwanie o pomoc ze strony co najmniej jednego państwa członkowskiego, istnieje potrzeba odpowiedniego powiadomienia za pomocą określonego, niezawodnego wspólnego systemu łączności i informacji w sytuacjach nadzwyczajnych.
- (12) Mechanizm powinien umożliwiać mobilizację i ułatwiać koordynację interwencji wspierającej w celu zapewnienia w pierwszej kolejności ochrony ludności, ale także środowiska i mienia, w tym dziedzictwa kulturowego, a tym samym zmniejszyć liczbę ofiar śmiertelnych, rannych, strat materialnych, ekonomicznych oraz szkód wyrządzonych środowisku, a także ukazać osiągnięcie celów społecznej spójności i solidarności. Wzmocniona współpraca w formie interwencji polegających na niesieniu pomocy w zakresie ochrony ludności powinna być oparta na wspólnotowej strukturze ochrony ludności, złożonej z centrum monitorowania i informacji oraz wspólnego systemu łączności i informacji w sytuacjach nadzwyczajnych, którym to centrum i systemem zarządzała Komisja, oraz z punktów kontaktowych w państwach członkowskich. System ten powinien zapewniać także ramy dla gromadzenia zweryfikowanych informacji dotyczących sytuacji nadzwyczajnych, przekazywania tych informacji państwu członkowskim i dzielenia się doświadczeniami uzyskanymi podczas interwencji.
- (13) Punkty kontaktowe w państwach członkowskich powinny mieć możliwość dostarczania informacji o dostępności pomocy w zakresie ochrony ludności, o jaką zwracają się dotknięte państwa, w tym również informacji na temat dostępnych zasobów i zdolności wojskowych.
- (14) W celu wspierania rozwoju zdolności szybkiego reagowania na poziomie Wspólnoty istnieje potrzeba zwiększenia dostępności odpowiednich środków transportowych. Wspólnota powinna wspierać i uzupełniać starania państw członkowskich, ułatwiając wspólne korzystanie ze środków transportowych państw członkowskich i, w razie potrzeby, wnosząc wkład w finansowanie dodatkowych środków transportowych.
- (15) W odniesieniu do interwencji wspierających ochronę ludności poza Wspólnotą opisywany mechanizm powinien ułatwiać i wspierać działania podjęte przez Wspólnotę i państwa członkowskie. Interwencje wspierające poza terytorium Wspólnoty mogą być prowadzone samodzielnie albo poprzez udział w operacji przeprowadzanej przez organizację międzynarodową. W związku z ostatnim przypadkiem Wspólnota powinna rozwijać stosunki z odpowiednimi organizacjami międzynarodowymi.

- (16) Organizacja Narodów Zjednoczonych, o ile bierze udział w niesieniu pomocy, odgrywa rolę ogólnego koordynatora operacji mających na celu niesienie pomocy w sytuacjach wyjątkowych, prowadzonych w państwach trzecich. Pomoc w zakresie ochrony ludności udzielana w ramach opisywanego mechanizmu powinna być koordynowana z ONZ oraz innymi odpowiednimi podmiotami międzynarodowymi, tak aby maksymalnie wykorzystać dostępne zasoby oraz uniknąć wszelkiego zbędnego powielania działań. Udoskonalenie koordynacji działań wspierających ochronę ludności prowadzonych w ramach mechanizmu stanowi warunek niezbędny do wspierania ogólnych wysiłków na rzecz koordynacji oraz zapewnienia wszechstronnego europejskiego udziału w światowych wysiłkach na rzecz niesienia pomocy w sytuacjach wyjątkowych. W obliczu poważnych sytuacji nadzwyczajnych, kiedy pomoc udzielana jest zarówno w ramach mechanizmu, jak i na mocy rozporządzenia Rady (WE) nr 1257/96 z dnia 20 czerwca 1996 r. dotyczącego pomocy humanitarnej⁽¹⁾, Komisja powinna zapewnić skuteczność, spójność i komplementarność reakcji Wspólnoty jako całości.
- (17) Mechanizm mógłby także stanowić narzędzie ułatwiające i wspierające zarządzanie kryzysowe zgodnie ze wspólną deklaracją Rady i Komisji z dnia 29 września 2003 r. w sprawie wykorzystywania wspólnotowego mechanizmu ochrony ludności w zarządzaniu kryzysowym, o którym mowa w tytule V Traktatu o Unii Europejskiej. Niniejsza decyzja nie narusza kompetencji i roli prezydencji w zarządzaniu kryzysowym na mocy wspomnianego tytułu.
- (18) Mechanizm mógłby zostać również wykorzystany do zwiększenia pomocy konsularnej udzielanej obywatelom UE w przypadku poważnych sytuacji nadzwyczajnych w państwach trzecich w odniesieniu do działań służących ochronie ludności, jeżeli z takim wnioskiem wystąpią organy konsularne danych państw członkowskich.
- (19) W przypadku gdy za stosowne zostanie uznane wykorzystanie zasobów i zdolności wojskowych, współpraca z wojskiem będzie przebiegać zgodnie z warunkami, procedurami i kryteriami ustalonymi przez Radę lub jej właściwe organy i dotyczącymi udostępniania na potrzeby mechanizmu zasobów i zdolności wojskowych odpowiednich do ochrony ludności cywilnej.
- (20) Wykorzystanie zasobów i zdolności wojskowych powinno być również zgodne z zasadami określonymi w odpowiednich wytycznych Organizacji Narodów Zjednoczonych.
- (21) Uczestnictwo krajów kandydujących oraz współpraca z innymi państwami trzecimi oraz z organizacjami międzynarodowymi i regionalnymi powinny być możliwe.
- (22) Środki niezbędne do wykonania niniejszej decyzji powinny zostać przyjęte zgodnie z decyzją Rady 1999/468/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. ustanawiającą

warunki wykonywania uprawnień wykonawczych przyznanych Komisji⁽²⁾.

- (23) Cel niniejszej decyzji, a mianowicie ułatwienie wzmocnionej współpracy między Wspólnotą a państwami członkowskimi w zakresie działań wspierających ochronę ludności w przypadku poważnych sytuacji nadzwyczajnych lub bezpośredniej groźby ich wystąpienia, nie może zostać w wystarczającym stopniu osiągnięty przez państwa członkowskie i w związku z tym, ze względu na skalę lub skutki proponowanego działania, może on zostać osiągnięty w lepszy sposób na poziomie Wspólnoty.

Jeżeli poważna sytuacja nadzwyczajna paraliżuje zdolność do reagowania dotkniętego nią państwa członkowskiego, państwo to powinno mieć możliwość odwołania się do mechanizmu w celu uzupełnienia jego własnych zasobów ochrony ludności. Wspólnota może zatem podjąć środki zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską. Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w tym artykule niniejsza decyzja nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tego celu.

- (24) Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską i Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Energii Atomowej nie zawierają innych uprawnień do przyjęcia niniejszej decyzji niż te zawarte, odpowiednio, w art. 308 i 203,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

ROZDZIAŁ I

Przedmiot i zakres zastosowania

Artykuł 1

1. Niniejszym ustanawia się mechanizm wspólnotowy w celu wzmocnienia współpracy między Wspólnotą i państwami członkowskimi w zakresie interwencji wspierających ochronę ludności w przypadku wystąpienia poważnej sytuacji nadzwyczajnej lub jej bezpośredniej groźby (zwany dalej „mechanizmem”).

2. Ochrona, jaką ma zapewnić mechanizm, obejmuje przede wszystkim ludzi, ale także środowisko i mienie, w tym dziedzictwo kulturowe, w przypadku klęski żywiołowej i katastrofy spowodowanej przez człowieka, ataków terrorystycznych oraz katastrofy technologicznej, radiologicznej lub ekologicznej, w tym przypadkowego zanieczyszczenia mórz, która występuje na terytorium Wspólnoty lub poza nim, z uwzględnieniem szczególnych potrzeb odizolowanych, najbardziej oddalonych i innych regionów lub wysp na terenie Wspólnoty.

⁽¹⁾ Dz.U. L 163 z 2.7.1996, str. 1. Rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1882/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 284 z 31.10.2003, str. 1).

⁽²⁾ Dz.U. L 184 z 17.7.1999, str. 23. Decyzja zmieniona decyzją 2006/512/WE (Dz.U. L 200 z 22.7.2006, str. 11).

Mechanizm nie wpływa na zobowiązania zawarte w obowiązujących właściwych przepisach prawnych Wspólnoty Europejskiej i Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej ani w obowiązujących umowach międzynarodowych.

Artykuł 2

Mechanizm składa się z szeregu elementów i działań obejmujących:

- 1) wyznaczenie zespołów interwencyjnych i innego wsparcia interwencyjnego dostępnego w państwach członkowskich w razie interwencji wspierających w przypadku wystąpienia sytuacji nadzwyczajnych;
- 2) stworzenie i wykonanie programu szkoleniowego dla zespołów interwencyjnych i innego rodzaju wsparcia interwencyjnego, a także dla ekspertów mających wejść w skład zespołów odpowiedzialnych za ocenę lub koordynację (zwanymi dalej „zespołami odpowiedzialnymi za ocenę lub koordynację”);
- 3) warsztaty, seminaria i projekty pilotażowe na temat zasadniczych aspektów interwencji;
- 4) utworzenie i wysłanie zespołów odpowiedzialnych za ocenę lub koordynację;
- 5) ustanowienie centrum monitorowania i informacji (MIC), dostępnego i zdolnego do natychmiastowej reakcji przez całą dobę, a także służącego państwom członkowskim i Komisji do celów mechanizmu, oraz zarządzanie tym centrum;
- 6) utworzenie wspólnego systemu łączności i informacji w sytuacjach nadzwyczajnych (CECIS) w celu umożliwienia komunikacji pomiędzy MIC a punktami kontaktowymi w państwach członkowskich i dzielenia się przez nie informacjami, oraz zarządzanie nim;
- 7) uczestnictwo w tworzeniu systemów wykrywania i wczesnego ostrzegania przed katastrofami mogącymi dotknąć terytorium państw członkowskich w celu umożliwienia państwom członkowskim i Wspólnocie szybkiego reagowania, a także przyczynienie się do powstania tych systemów przez analizy i oceny zapotrzebowania na te systemy i możliwości ich wykonania oraz przez działania sprzyjające wzajemnym powiązaniom między tymi systemami i ich połączeniu z MIC i systemem CECIS. Systemy takie uwzględniają i wykorzystują istniejące źródła informacji, monitorowania i wykrywania;
- 8) wspieranie państw członkowskich w uzyskiwaniu dostępu do sprzętu i środków transportowych przez:

- a) dostarczanie informacji na temat sprzętu i środków transportowych, które mogą być udostępnione przez państwa członkowskie, oraz dzielenie się takimi informacjami, w celu ułatwienia wspólnego korzystania z takiego sprzętu lub takich środków transportowych;
- b) zapewnienie państwom członkowskim pomocy w uzyskaniu informacji o środkach transportowych mogących pochodzić z innych źródeł, w tym z rynku komercyjnego, oraz ułatwienie im dostępu do tych środków;
- c) zapewnienie państwom członkowskim pomocy w uzyskaniu informacji o sprzęcie mogącym pochodzić z innych źródeł, w tym z rynku komercyjnego;
- 9) uzupełnienie transportu dostarczonego przez państwa członkowskie dodatkowymi środkami transportowymi, koniecznymi do zapewnienia możliwości szybkiego reagowania w przypadku poważnej sytuacji nadzwyczajnej;
- 10) zwiększenie pomocy konsularnej udzielanej obywatelom UE w razie poważnych sytuacji nadzwyczajnych w państwach trzecich w odniesieniu do działań służących ochronie ludności, jeżeli z wnioskiem takim wystąpią organy konsularne danych państw członkowskich;
- 11) inne działania wspomagające i uzupełniające niezbędne w ramach mechanizmu, wymienione w art. 4 decyzji Rady 2007/162/WE, Euratom z dnia 5 marca 2007 r. ustanawiającej instrument finansowy ochrony ludności⁽¹⁾.

Artykuł 3

Do celów niniejszej decyzji stosuje się następujące definicje:

- 1) „poważna sytuacja nadzwyczajna” oznacza dowolną sytuację, która ma lub może mieć niekorzystny wpływ na ludzi, mienie lub środowisko i której następstwem może być prośba o wsparcie w ramach mechanizmu;
- 2) „reagowanie” oznacza wszelkie działania podejmowane w ramach mechanizmu w trakcie poważnej sytuacji nadzwyczajnej lub po jej zaistnieniu w celu usunięcia jej bezpośrednich następstw;
- 3) „gotowość” oznacza stan gotowości i zdolności ludzi i środków materialnych w celu zapewnienia skutecznego szybkiego reagowania na sytuację nadzwyczajną w wyniku podjętych uprzednio działań;
- 4) „wczesne ostrzeganie” oznacza dostarczanie w porę użytecznych informacji, które umożliwiają podjęcie działań w celu uniknięcia zagrożenia lub jego ograniczenia i zapewnienia gotowości do skutecznego reagowania;

⁽¹⁾ Dz.U. L 71 z 10.3.2007, str. 9.

5) „moduł” oznacza samowystarczalną i samodzielną procedurę wykorzystania zasobów państw członkowskich, dostosowaną do wykonania wcześniej określonych zadań lub służącą zaspokojeniu wcześniej określonych potrzeb, lub mobilny zespół reagowania operacyjnego państw członkowskich; obejmuje on zarówno zasoby ludzkie, jak i materialne i można go określić w kategoriach zdolności do działania lub wykonywania zadania(-ń), którego(-ych) jest w stanie się podjąć.

ROZDZIAŁ II

Gotowość

Artykuł 4

1. Państwa członkowskie wyznaczają z wyprzedzeniem zespoły interwencyjne lub moduły w obrębie właściwych służb, w szczególności służb ochrony ludności lub innych służb ratunkowych, które mogłyby być udostępnione do celów interwencji lub mogłyby być powołane w krótkim czasie i wysłane, zwykle w ciągu 12 godzin następujących od wniosku o pomoc. Uwzględniają one fakt, że skład zespołu lub modułu powinien odpowiadać rodzajowi sytuacji nadzwyczajnej i jej szczególnym potrzebom.

2. Państwa członkowskie wybierają ekspertów, którzy mogą być wezwani do działania na miejscu sytuacji nadzwyczajnej w zespole odpowiedzialnym za ocenę lub koordynację.

3. Państwa członkowskie na zasadzie dobrowolności podejmują działania służące tworzeniu modułów przede wszystkim po to, by sprostać najważniejszym potrzebom związanym z interwencją lub ze wsparciem w ramach mechanizmu; moduły te:

- a) składają się z zasobów co najmniej jednego państwa stosującego mechanizm;
- b) są w stanie wykonywać zadania w dziedzinach objętych reakcją;
- c) są w stanie wykonywać swoje zadania zgodnie z uznanymi wytycznymi międzynarodowymi, a zatem mogą:
  - (i) zostać wysłane w krótkim okresie czasu po wystosowaniu wniosku o pomoc;
  - (ii) pracować przez pewien okres w sposób samowystarczalny i samodzielny, jeśli wymagają tego okoliczności na miejscu zdarzenia;
- d) są interoperacyjne z innymi modułami;
- e) zostały przeszkolone i przeszły ćwiczenia w dziedzinie interoperacyjności, o której mowa w lit. a) i d);
- f) podlegają zwierzchnictwu osoby odpowiedzialnej za ich działania;
- g) są w stanie zapewnić pomoc innym organom UE lub instytucjom międzynarodowym, a zwłaszcza Organizacji Narodów Zjednoczonych.

4. Państwa członkowskie biorą pod uwagę możliwość dostarczenia, według potrzeb, innego wsparcia interwencyjnego, które mogłoby zostać udostępnione przez odpowiednie służby, takiego jak wykwalifikowany personel i sprzęt do pomocy w określonej sytuacji nadzwyczajnej, a także zwrócenia się o środki, które mogą być przekazane przez organizacje pozarządowe i inne odpowiednie podmioty.

5. Państwa członkowskie, zgodnie ze swoim uznaniem, mogą, z zastrzeżeniem stosownych ograniczeń związanych z bezpieczeństwem, dostarczać informacji o odpowiednich zasobach i zdolnościach wojskowych, takich jak transport oraz pomoc logistyczna lub medyczna, które mogłyby w ostateczności zostać wykorzystane w ramach mechanizmu jako element wsparcia w zakresie ochrony ludności.

6. Państwa członkowskie dostarczają odpowiednich informacji ogólnych o tych zespołach, ekspertach, modułach i innym wsparciu interwencyjnym, o którym mowa w ust. 1–4 niniejszego artykułu, w ciągu sześciu miesięcy od przyjęcia niniejszej decyzji, a w razie konieczności niezwłocznie uaktualniają te informacje, jak również dostarczają odpowiednich informacji ogólnych o środkach medycznych, o których mowa w art. 5 pkt 6.

7. Państwa członkowskie, wspierane na swój wniosek przez Komisję, podejmują niezbędne środki w celu zapewnienia szybkiego transportu zaofiarowanego przez nie wsparcia w zakresie ochrony ludności.

8. Państwa członkowskie wyznaczają punkty kontaktowe i odpowiednio informują o tym Komisję.

Artykuł 5

Komisja wypełnia następujące zadania:

- 1) ustanawia MIC i nim zarządza;
- 2) ustanawia CECIS i nim zarządza;
- 3) uczestniczy w tworzeniu systemów wykrywania i wczesnego ostrzegania przed katastrofami określonymi w art. 2 pkt 7;
- 4) zapewnia możliwość mobilizacji i wysłania, tak szybko jak to jest możliwe, małych zespołów ekspertów odpowiedzialnych za:
  - a) ocenę potrzeb w zakresie ochrony ludności państwa wnioskującego o udzielenie pomocy w świetle pomocy, jaka jest dostępna ze strony państw członkowskich oraz mechanizmu;
  - b) w razie potrzeby ułatwienie koordynacji działań wspierających ochronę ludności na miejscu i, jeżeli jest to konieczne i właściwe, łączności z właściwymi organami państwa wnioskującego o udzielenie pomocy;

- 5) tworzy program szkoleniowy, mając na względzie poprawę koordynacji ochrony ludności poprzez zapewnienie spójności i komplementarności zespołów interwencyjnych i modułów, o których mowa w art. 4 ust. 1, lub innego wsparcia interwencyjnego, o którym mowa w art. 4 ust. 4, oraz poprzez podwyższanie kompetencji ekspertów, o których mowa w art. 4 ust. 2. Program zawiera połączone kursy i ćwiczenia oraz system wymiany, za pomocą którego poszczególne osoby mogą być kierowane do zespołów w innych państwach członkowskich;
- 6) w przypadku poważnych sytuacji nadzwyczajnych gromadzi i kompiluje informacje na temat możliwości produkcyjnych państw członkowskich w zakresie surowców i szczepionek lub innych niezbędnych zasobów medycznych, a także na temat zapasów tych zasobów, które mogłyby być dostępne do celów interwencji;
- 7) tworzy program doświadczeń zebranych z przeprowadzonych interwencji w ramach mechanizmu i przekazuje te doświadczenia poprzez system informacyjny;
- 8) stymuluje i wspiera wprowadzanie i wykorzystanie nowych technologii do celów mechanizmu;
- 9) podejmuje środki wymienione w art. 2 pkt 8 i 9;
- 10) tworzy zdolność do dostarczania podstawowego wsparcia logistycznego dla ekspertów w dziedzinie oceny lub koordynacji;
- 11) podejmuje wszelkie inne działania wspomagające lub uzupełniające, jakie są konieczne w ramach mechanizmu, wymienione w art. 4 decyzji 2007/162/WE, Euratom.

ROZDZIAŁ III

Reagowanie

Artykuł 6

1. W przypadku poważnej sytuacji nadzwyczajnej we Wspólnocie lub bezpośredniej groźby jej zaistnienia, która powoduje lub może powodować skutki transgraniczne, państwo członkowskie, w którym zaistniała ta sytuacja, niezwłocznie powiadamia Komisję oraz te państwa członkowskie, na które dana sytuacja nadzwyczajna może mieć wpływ.

Akapit pierwszy nie stosuje się w przypadku, gdy obowiązek powiadomienia został już dopełniony zgodnie z właściwymi przepisami prawnymi Wspólnoty Europejskiej lub Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej, lub obowiązującymi umowami międzynarodowymi.

2. W przypadku poważnej sytuacji nadzwyczajnej we Wspólnocie lub bezpośredniej groźby jej zaistnienia, która mogłaby spowodować wezwanie o pomoc ze strony jednego lub większej liczby państw członkowskich, państwo członkowskie,

w którym zaistniała sytuacja nadzwyczajna, niezwłocznie powiadamia Komisję, jeżeli jest spodziewany ewentualny wniosek o pomoc za pośrednictwem MIC, tak aby Komisja mogła poinformować inne państwa członkowskie i włączyć do działania swoje właściwe służby.

3. Powiadomienia, o których mowa w ust. 1 i 2, przekazują się odpowiednio za pomocą CECIS.

Artykuł 7

1. W przypadku gdy wewnątrz Wspólnoty wystąpi poważna sytuacja nadzwyczajna, państwo członkowskie może zwrócić się o pomoc za pośrednictwem MIC lub bezpośrednio od pozostałych państw członkowskich. Wniosek o pomoc powinien być w jak największym stopniu konkretny.

2. W przypadku otrzymania wniosku o pomoc za pośrednictwem MIC Komisja po otrzymaniu takiego wniosku odpowiednio i niezwłocznie:

a) przekazuje wniosek do punktów kontaktowych, w innych państwach członkowskich;

b) ułatwia mobilizację zespołów, ekspertów, modułów i innego wsparcia interwencyjnego;

c) zbiera zweryfikowane informacje na temat sytuacji nadzwyczajnej i rozsyła je do państw członkowskich.

3. Każde państwo członkowskie, do którego skierowany jest wniosek o pomoc, niezwłocznie określa, czy jest w stanie udzielić takiej pomocy, i informuje o tym państwo członkowskie zwracające się z wnioskiem o pomoc, poprzez MIC lub bezpośrednio, określając zakres i zasady udzielenia wsparcia. Jeżeli państwo członkowskie informuje bezpośrednio państwo członkowskie zwracające się o pomoc, odpowiednio powiadamia ono również MIC. MIC udziela informacji państwom członkowskim.

4. Państwo członkowskie zwracające się o pomoc jest odpowiedzialne za kierowanie interwencją wspierającą. Organy państwa członkowskiego zwracającego się o pomoc ustalają wytyczne, a w razie potrzeby wytyczają granice zadań powierzonych zespołom interwencyjnym. Za szczegóły dotyczące realizacji tych zadań odpowiada osoba wyznaczona przez państwo członkowskie udzielające wsparcia.

5. Jeżeli państwo członkowskie zwracające się o pomoc zwraca się do zespołów interwencyjnych o to, by kierowały one interwencją w jego imieniu, zespoły wysłane przez państwa członkowskie i Wspólnotę starają się koordynować prowadzone przez siebie interwencje.

6. Jeżeli zespoły odpowiedzialne za ocenę lub koordynację są wysyłane na miejsce, ułatwiają one koordynację między zespołami interwencyjnymi i nawiązują kontakt z właściwymi władzami państwa członkowskiego zwracającego się o pomoc.

Artykuł 8

1. W przypadku gdy poważna sytuacja nadzwyczajna ma miejsce poza terytorium Wspólnoty, art. 7 może także, na wniosek, być stosowany w odniesieniu do interwencji wspierających ochronę ludności przeprowadzanych poza Wspólnotą.

Interwencje takie mogą być przeprowadzane jako autonomiczne interwencje wspierające albo jako wkład w interwencje, którymi kierują organizacje międzynarodowe.

Zakres uzgodnień co do koordynacji przewidzianych w niniejszym artykule obejmuje wyłącznie pomoc udzielaną w ramach mechanizmu.

Środki podjęte zgodnie z niniejszym artykułem nie naruszają środków przyjmowanych na mocy tytułu V Traktatu o Unii Europejskiej.

2. W przypadku gdy pomoc w zakresie ochrony ludności, o której mowa w ust. 1, jest świadczona w odpowiedzi na wniosek przekazany za pośrednictwem MIC, państwo członkowskie sprawujące Prezydencję Rady Unii Europejskiej (zwane dalej „Prezydencją”) zapewnia ogólną koordynację interwencji wspierających ochronę ludności, przy jednoczesnym poszanowaniu roli koordynatora operacji określonej w ust. 4, która przypada Komisji.

3. W zakresie koordynacji politycznej i strategicznej Prezydencja przede wszystkim:

- a) ocenia stosowność ewentualnego skorzystania z mechanizmu dla ułatwienia i wsparcia zarządzania kryzysowego;
- b) o ile uzna to za konieczne, nawiązuje stosunki na szczeblu politycznym z państwem trzecim, w którym wystąpiła sytuacja nadzwyczajna, i współpracuje z tym państwem we wszystkich fazach tej sytuacji w zakresie ogólnych politycznych i strategicznych ram interwencji wspierającej.

W odpowiednich przypadkach Prezydencja może się zwrócić do innego państwa członkowskiego, by w całości lub w części przyjęło wspomnianą koordynację polityczną i strategiczną, lub też może zwrócić się do Komisji o wsparcie tej koordynacji.

4. W ramach koordynacji politycznej i strategicznej, o której mowa w ust. 3, koordynowania operacji podejmuje się Komisja – w ścisłej współpracy z Prezydencją. Koordynowanie operacji polega odpowiednio na wykonywaniu następujących działań:

- a) utrzymywaniu stałej łączności z punktami kontaktowymi państw członkowskich w celu zapewnienia skuteczności i spójności udziału Unii Europejskiej w ochronie ludności

za pomocą mechanizmu w ramach ogólnych działań pomocowych, a w szczególności na:

- (i) niezwłocznym informowaniu państw członkowskich o pełnych wnioskach o pomoc;
  - (ii) wysyłaniu na miejsce zespołów oceniających lub koordynujących w celu dokonania oceny sytuacji i potrzeb lub ułatwienia koordynowania na miejscu operacji wspierających wykonywanych w ramach mechanizmu;
  - (iii) określaniu potrzeb we współpracy z zespołami oceniającymi lub koordynującymi oraz z innymi podmiotami, w tym innymi służbami UE;
  - (iv) udostępnianiu stosownych ocen i analiz innym właściwym podmiotom;
  - (v) dokonywaniu przeglądu pomocy udzielanej przez państwa członkowskie oraz pochodzącej z innych źródeł;
  - (vi) doradzaniu co do rodzaju potrzebnej pomocy w celu zapewnienia spójności udzielanego wsparcia w zakresie ochrony ludności z szacunkowymi potrzebami;
  - (vii) pomocy w przezwyciężaniu wszelkich praktycznych przeszkód w dostarczaniu pomocy w dziedzinach takich, jak tranzyt i cło;
- b) utrzymywaniu kontaktu z państwem trzecim, w którym wystąpiła sytuacja nadzwyczajna, w zakresie szczegółów technicznych, takich jak dokładne potrzeby, aprobowanie ofert oraz praktyczne uzgodnienia dotyczące przyjmowania i rozprowadzania pomocy na szczeblu lokalnym;
  - c) utrzymywaniu kontaktu lub współpracowaniu z Biurem Organizacji Narodów Zjednoczonych ds. Koordynacji Pomocy Humanitarnej (UN OCHA), o ile bierze ono udział w świadczeniu pomocy, oraz z innymi właściwymi podmiotami uczestniczącymi w ogólnych działaniach pomocowych w celu uzyskania jak największej synergii działań, szukania sposobów ich wzajemnego uzupełniania, zapobiegania ich powielaniu i powstawaniu luk;
  - d) utrzymywaniu kontaktu ze wszystkimi właściwymi podmiotami, zwłaszcza w końcowej fazie interwencji wspierającej podejmowanej w ramach mechanizmu w celu ułatwienia sprawnego przekazania obowiązków.

5. Jeżeli jest to stosowne, Komisja może w poszczególnych przypadkach podejmować za zgodą Prezydencji dodatkowe zadania operacyjne.

6. Komisja w ścisłej współpracy z Prezydencją może wyznaczać zespoły oceniające lub koordynujące, o których mowa w ust. 4 lit. a) ppkt (ii). Zespoły takie składają się z ekspertów oraz kierownika zespołu, delegowanych do konkretnych przypadków przez państwa członkowskie. Komisja wybiera ekspertów i kierownika zespołu na podstawie ich kwalifikacji i doświadczenia, w tym odbytych szkoleń na temat mechanizmu, wcześniejszych misji związanych z mechanizmem oraz uczestnictwa w innych międzynarodowych działaniach pomocowych. Wybór opiera się także na innych kryteriach, w tym umiejętnościach językowych, tak aby zapewnić dysponowanie przez cały zespół umiejętnościami niezbędnymi w danej sytuacji.

MIC utrzymuje ścisły kontakt z zespołami oceniającymi lub koordynującymi oraz dostarcza im wsparcia i wskazówek.

7. Prezydencja i Komisja prowadzą ścisłą współpracę oraz prowadzą stałe konsultacje na temat interwencji we wszystkich fazach sytuacji nadzwyczajnej.

Koordynowanie operacji jest ściśle zintegrowane z ogólną koordynacją prowadzoną przez UN OCHA, o ile uczestniczy ono w świadczeniu pomocy, i odbywa się z poszanowaniem jego nadrzędnej roli.

Koordynacja prowadzona w ramach mechanizmu nie wpływa na kontakty dwustronne państw członkowskich uczestniczących w operacji z państwem, w którym wystąpiła sytuacja nadzwyczajna, nie wpływa także na współpracę państw członkowskich z Organizacją Narodów Zjednoczonych. Także takie kontakty dwustronne mogą być wykorzystywane na użytek koordynacji prowadzonej w ramach mechanizmu.

Dąży się do zapewnienia synergii i komplementarności z innymi instrumentami Unii lub Wspólnoty. Komisja zapewnia w szczególności komplementarność i spójność działań podejmowanych w ramach mechanizmu z działaniami finansowanymi na mocy rozporządzenia (WE) nr 1257/96.

Jeżeli poważna sytuacja nadzwyczajna ma miejsce poza terytorium Wspólnoty, ewentualne użycie zasobów i zdolności wojskowych, które mogą być wykorzystane do wspierania ochrony ludności, powinno być zgodne z zasadami zawartymi w stosownych wytycznych Organizacji Narodów Zjednoczonych.

8. Role koordynacyjne Prezydencji i Komisji, o których mowa w niniejszym artykule, nie wpływają na kompetencje państw członkowskich ani na ich odpowiedzialność za swoje zespoły, moduły oraz inne zasoby i zdolności, w tym zasoby i zdolności wojskowe. Koordynacja sprawowana przez Prezydencję i Komisję nie oznacza w szczególności wydawania poleceń w stosunku do pochodzących z państw członkowskich zespołów, modułów ani innych zasobów i zdolności, które są

one rozmieszczane na zasadzie dobrowolności, stosownie do koordynacji na szczeblu centrali i na miejscu zdarzeń.

9. W celu umożliwienia koordynacji, o której mowa powyżej, oraz zapewnienia wszechstronnego udziału w ogólnych działaniach pomocowych:

- a) wszystkie państwa członkowskie udzielające pomocy w zakresie ochrony ludności, o której mowa w ust. 1, w odpowiedzi na wniosek przekazany za pośrednictwem MIC na bieżąco przekazują MIC pełne informacje o swoich działaniach; oraz
- b) zespoły i moduły państw członkowskich uczestniczące w interwencji prowadzonej w ramach mechanizmu i znajdujące się na miejscu zdarzeń utrzymują stały ścisły kontakt ze znajdującymi się na miejscu zespołami MIC ds. koordynacji lub oceny.

Artykuł 9

Komisja może wspierać i uzupełniać pomoc w zakresie ochrony ludności udzielaną przez państwa członkowskie w ramach mechanizmu, podejmując środki wymienione w art. 2 pkt 8 i 9.

ROZDZIAŁ IV

Przepisy końcowe

Artykuł 10

Udział w mechanizmie jest otwarty dla krajów kandydujących.

Inne państwa trzecie, jak również organizacje międzynarodowe lub regionalne mogą podejmować współpracę w zakresie działań prowadzonych w ramach mechanizmu, o ile pozwalają na to umowy pomiędzy tymi państwami trzecimi lub organizacjami a Wspólnotą.

Artykuł 11

Do celów stosowania niniejszej decyzji państwa członkowskie wyznaczają właściwe organy i odpowiednio informują o tym Komisję.

Artykuł 12

Zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 13 ust. 2 Komisja ustanawia wspólne przepisy wykonawcze w szczególności w zakresie następujących kwestii:

- 1) zasobów dostępnych do interwencji wspierającej określonych w art. 4;
- 2) MIC określonego w art. 2 pkt 5;
- 3) CECIS określonego w art. 2 pkt 6;

- 4) zespołów odpowiedzialnych za ocenę lub koordynację określonych w art. 2 pkt 4, w tym kryteriów wyboru ekspertów;
- 5) programu szkoleniowego określonego w art. 2 pkt 2;
- 6) modułów określonych w art. 4 ust. 3,
- 7) systemów wykrywania i wczesnego ostrzegania określonych w art. 2 pkt 7,
- 8) informacji w zakresie zasobów medycznych określonych w art. 5 pkt 6;
- 9) interwencji wewnątrz Wspólnoty, określonych w art. 7, jak również interwencji poza Wspólnotą określonych w art. 8.

Artykuł 13

1. Komisja jest wspierana przez komitet utworzony na mocy art. 13 decyzji 2007/162/WE, Euratom.

2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 i 7 decyzji 1999/468/WE.

Okres ustanowiony w art. 5 ust. 6 decyzji 1999/468/WE ustala się na trzy miesiące.

Artykuł 14

Komisja dokonuje oceny stosowania niniejszej decyzji co trzy lata od daty jej notyfikacji i przekazuje wnioski z tej oceny Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.

Wnioskom tym w razie potrzeby towarzyszą propozycje zmian do niniejszej decyzji.

Artykuł 15

Uchyla się decyzję 2001/792/WE, Euratom.

Odesłania do uchylonej decyzji traktuje się jako odesłania do niniejszej decyzji i odczytuje się je zgodnie z tabelą korelacji zamieszczoną w załączniku.

Artykuł 16

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 8 listopada 2007 r.

W imieniu Rady
R. PEREIRA
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

Tabela korelacji

Decyzja Rady 2001/792/WE, Euratom	Niniejsza decyzja
Artykuł 1 ust. 1	Artykuł 1 ust. 1
Artykuł 1 ust. 2 akapit pierwszy i drugi	Artykuł 1 ust. 2 akapit pierwszy i drugi
Artykuł 1 ust. 2 akapit trzeci	Motyw 4 zdanie drugie
Artykuł 1 ust. 3 zdanie wprowadzające	Artykuł 2 zdanie wprowadzające
Artykuł 1 ust. 3 tiret pierwsze	Artykuł 2 pkt 1
Artykuł 1 ust. 3 tiret drugie	Artykuł 2 pkt 2
Artykuł 1 ust. 3 tiret trzecie	Artykuł 2 pkt 3
Artykuł 1 ust. 3 tiret czwarte	Artykuł 2 pkt 4
Artykuł 1 ust. 3 tiret piąte	Artykuł 2 pkt 5
Artykuł 1 ust. 3 tiret szóste	Artykuł 2 pkt 6
—	Artykuł 2 pkt 7
—	Artykuł 2 pkt 8
—	Artykuł 2 pkt 9
—	Artykuł 2 pkt 10
Artykuł 1 ust. 3 tiret siódme	Artykuł 2 pkt 11
—	Artykuł 3
Artykuł 2 ust. 1	Artykuł 6 ust. 1 i 2
Artykuł 2 ust. 2	Artykuł 6 ust. 3
Artykuł 3 zdanie wprowadzające	—
Artykuł 3 lit. a)	Artykuł 4 ust. 1
Artykuł 3 lit. b)	Artykuł 4 ust. 2
—	Artykuł 4 ust. 3
Artykuł 3 lit. c)	Artykuł 4 ust. 6
Artykuł 3 lit. d)	Artykuł 4 ust. 4
—	Artykuł 4 ust. 5
—	Artykuł 4 ust. 7
Artykuł 3 lit. e)	Artykuł 4 ust. 8 i art. 11
Artykuł 4 zdanie wprowadzające	Artykuł 5 zdanie wprowadzające
Artykuł 4 lit. a)	Artykuł 5 pkt 1
Artykuł 4 lit. b)	Artykuł 5 pkt 2
—	Artykuł 5 pkt 3
Artykuł 4 lit. c)	Artykuł 5 pkt 4
Artykuł 4 lit. d)	Artykuł 5 pkt 5
Artykuł 4 lit. e)	Artykuł 5 pkt 6

Decyzja Rady 2001/792/WE, Euratom	Niniejsza decyzja
Artykuł 4 lit. f)	Artykuł 5 pkt 7
Artykuł 4 lit. g)	Artykuł 5 pkt 8
Artykuł 4 lit. h)	Artykuł 5 pkt 9
—	Artykuł 5 pkt 10
—	Artykuł 5 pkt 11
Artykuł 5 ust. 1	Artykuł 7 ust. 1 i 2
Artykuł 5 ust. 2	Artykuł 7 ust. 3
Artykuł 5 ust. 3	Artykuł 7 ust. 4
Artykuł 5 ust. 4	Artykuł 7 ust. 5
Artykuł 5 ust. 5	Artykuł 7 ust. 6
Artykuł 6 akapit pierwszy	Artykuł 8 ust. 1
Artykuł 6 akapit drugi	Artykuł 8 ust. 2–9
—	Artykuł 9
Artykuł 7	Artykuł 10 akapit pierwszy
—	Artykuł 10 akapit drugi
Artykuł 8 ust. 1	—
Artykuł 8 ust. 2 zdanie wprowadzające	Artykuł 12 zdanie wprowadzające
Artykuł 8 ust. 2 lit. a)	Artykuł 12 pkt 1
Artykuł 8 ust. 2 lit. b)	Artykuł 12 pkt 2
Artykuł 8 ust. 2 lit. c)	Artykuł 12 pkt 3
Artykuł 8 ust. 2 lit. d)	Artykuł 12 pkt 4
Artykuł 8 ust. 2 lit. e)	Artykuł 12 pkt 5
—	Artykuł 12 pkt 6
—	Artykuł 12 pkt 7
Artykuł 8 ust. 2 lit. f)	Artykuł 12 pkt 8
Artykuł 8 ust. 2 lit. g)	Artykuł 12 pkt 9
Artykuł 9 ust. 1	Artykuł 13 ust. 1
Artykuł 9 ust. 2	—
Artykuł 9 ust. 3	Artykuł 13 ust. 2
Artykuł 9 ust. 4	
Artykuł 10	Artykuł 14
—	Artykuł 15
Artykuł 11	—
Artykuł 12	Artykuł 16

DECYZJA RADY

z dnia 26 listopada 2007 r.

zmieniająca decyzję 2003/17/WE w sprawie równoważności inspekcji polowych stosowanych w państwach trzecich w uprawach nasiennych roślin uprawnych oraz w sprawie równoważności materiału siewnego wyprodukowanego w państwach trzecich

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2007/780/WE)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając dyrektywę Rady 66/401/EWG z dnia 14 czerwca 1966 r. w sprawie obrotu materiałem siewnym roślin pastewnych⁽¹⁾, w szczególności jej art. 16 ust. 1,uwzględniając dyrektywę Rady 66/402/EWG z dnia 14 czerwca 1966 r. w sprawie obrotu materiałem siewnym roślin zbożowych⁽²⁾, w szczególności jej art. 16 ust. 1,uwzględniając dyrektywę Rady 2002/54/WE z dnia 13 czerwca 2002 r. w sprawie obrotu materiałem siewnym buraka⁽³⁾, w szczególności jej art. 23 ust. 1,uwzględniając dyrektywę Rady 2002/57/WE z dnia 13 czerwca 2002 r. w sprawie obrotu materiałem siewnym roślin oleistych i włókniстых⁽⁴⁾, w szczególności jej art. 20 ust. 1,

uwzględniając wniosek Komisji,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) W decyzji Rady nr 2003/17/WE⁽⁵⁾ określono, że limitowane czasowo inspekcje polowe przeprowadzane w niektórych krajach trzecich na uprawach nasiennych roślin uprawnych niektórych gatunków są uznawane za równoważne z inspekcjami polowymi przeprowadzanymi zgodnie z przepisami wspólnotowymi, a materiał siewny niektórych gatunków produkowany w tych krajach jest uważany za równoważny z materiałem siewnym produkowanym zgodnie z przepisami wspólnotowymi.

(2) Stwierdzono, że wspomniane inspekcje polowe w krajach trzecich nadal dają te same gwarancje, co inspekcje przeprowadzane przez państwa członkowskie. W związku z powyższym te inspekcje polowe powinny w dalszym ciągu być uznawane za równoważne.

(3) Ponieważ decyzja 2003/17/WE wygaśnie w dniu 31 grudnia 2007 r., należy przedłużyć okres, w którym zgodnie z tą decyzją uznawana jest równoważność. Pożądane jest ograniczenie tego okresu do pięciu lat.

(4) Należy zatem odpowiednio zmienić decyzję 2003/17/WE,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W art. 6 decyzji 2003/17/WE data „31 grudnia 2007 roku” zostaje zastąpiona datą „31 grudnia 2012 roku”.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 26 listopada 2007 r.

W imieniu Rady

J. SILVA

Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 125 z 11.7.1966, str. 2298/66. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 2004/117/WE (Dz.U. L 14 z 18.1.2005, str. 18).

⁽²⁾ Dz.U. L 125 z 11.7.1966, str. 2309/66. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą Komisji 2006/55/WE (Dz.U. L 159 z 13.6.2006, str. 13).

⁽³⁾ Dz.U. L 193 z 20.7.2002, str. 12. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 2004/117/WE.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 193 z 20.7.2002, str. 74. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 2004/117/WE.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 8 z 14.1.2003, str. 10. Decyzja ostatnio zmieniona rozporządzeniem (WE) nr 1791/2006 (Dz.U. L 363 z 20.12.2006, str. 1).

KOMISJA

DECYZJA KOMISJI

z dnia 21 sierpnia 2007 r.

uznająca koncentrację za zgodną ze wspólnym rynkiem oraz z funkcjonowaniem Porozumienia EOG

(Sprawa COMP/M.4523 – Travelport/Worldspan)

(notyfikowana jako dokument nr C(2007) 3938)

(Jedynie tekst w języku angielskim jest autentyczny)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2007/781/WE)

W dniu 21 sierpnia 2007 r. Komisja przyjęła decyzję w sprawie połączenia przedsiębiorstw na mocy rozporządzenia (WE) nr 139/2004 z dnia 20 stycznia 2004 r. w sprawie kontroli koncentracji przedsiębiorstw⁽¹⁾, w szczególności art. 8 ust. 1 tego rozporządzenia. Wersja tej decyzji nieopatrzonea klauzulą poufności jest dostępna w autentycznej wersji językowej oraz w językach roboczych Komisji na stronie internetowej Dyrekcji Generalnej ds. Konkurencji, pod następującym adresem: http://ec.europa.eu/comm/competition/index_en.html

I. STRESZCZENIE

II. UZASADNIENIE

- (1) Travelport LLC, spółka zależna należąca do Blackstone Group („Blackstone”, Stany Zjednoczone), obsługuje Galileo – globalny system dystrybucji („GSD”) oraz Gulliver’s Travel Associates. Ponadto Travelport prowadzi wiele internetowych biur podróży i stron internetowych poświęconych podróżowaniu, między innymi ebookers, Orbitz, Cheaptickets, Octopus Travel, HotelClub i RatesToGo.
  - (2) Worldspan Technologies Inc. („Worldspan”) zapewnia dystrybucję usług turystycznych za pośrednictwem GSD Worldspan. Przedsiębiorstwo to świadczy usługi GSD na rzecz internetowych, a ostatnio również tradycyjnych biur podróży, przede wszystkim z sektora rekreacji. Ponadto Worldspan świadczy usługi informatyczne dla przewoźników lotniczych (np. wewnętrzne systemy rezerwacji i usługi w zakresie technologii obsługi lotów).
  - (3) Wskutek tej transakcji, na podstawie wniosku o odesłanie sprawy na mocy art. 4 ust. 5 rozporządzenia Rady (WE) nr 139/2004 („rozporządzenie w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw”), Travelport przejmuje w rozumieniu art. 3 ust. 1 lit. b) rozporządzenia w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw całkowitą kontrolę nad przedsiębiorstwem Worldspan Technologies Inc. w drodze zakupu akcji.
  - (4) Badanie rynku przeprowadzone przez Komisję wykazało, że proponowana koncentracja nie budzi obaw o naruszenie zasad konkurencji, w wyniku którego w znacznym stopniu utrudniona zostałaby skuteczna konkurencja na wspólnym rynku lub jego znaczącej części.
- II.1. **Właściwy rynek produktowy oraz ewentualne definicje rynków alternatywnych**
    - (5) W poprzednich sprawach Komisja zdefiniowała GSD jako narzędzie dostarczane biurom podróży („BP”) w celu umożliwienia im uzyskiwania informacji i dokonywania rezerwacji związanych z dostawcami usług turystycznych („DUT”), tj. przewoźnikami lotniczymi, hotelami oraz wypożyczalnią samochodów, które z kolei dostarczają do GSD dane o oferowanych przez siebie produktach.
    - (6) Rynek produktowy, na który ma wpływ ta transakcja, jest zdefiniowany w decyzji jako rynek elektronicznej dystrybucji produktów i usług turystycznych za pośrednictwem GSD. Rynek ten ma dwojaki charakter, z dwiema odrębnymi kategoriami klientów. Dostawcy GSD działają jako pośrednicy, z jednej strony umożliwiając DUT (znajdującym się wyżej w łańcuchu dostaw niż dostawcy GSD) dystrybuowanie ich produktów i usług turystycznych do BP, a ostatecznie do końcowych odbiorców, a z drugiej strony umożliwiając BP (znajdującym się niżej w łańcuchu dostaw niż dostawcy GSD) dostęp do produktów i usług turystycznych dla końcowych odbiorców i ich rezerwację. Szczegółowe badanie potwierdziło taką charakterystykę rynku produktowego.
    - (7) Komisja oceniła, czy – zgodnie z tym, co twierdzi strona notyfikująca – na przedmiotowy rynek produktowy składają się nie tylko sami dostawcy GSD, ale również inne technologie, dzięki którym można ominąć dostawców GSD i nie korzystać z ich usług. Do alternatyw tych należą: (i) metawyszukiwarki; (ii) łącza bezpośrednie; (iii) tzw. nowe podmioty GSD („NGSD”); oraz (iv) witryny „dostawca.com” („supplier.com”).

⁽¹⁾ Dz.U. L 24 z 29.1.2004, str. 1.

- (8) W decyzji odrzucono możliwość zaliczenia pierwszych trzech wymienionych kategorii do przedmiotowego rynku produktowego, ponieważ szczegółowe badanie jasno wykazało, że nie stanowią faktycznego substytutu GSD lub ich obecność w EOG i/lub oddziaływanie na EOG są bardzo ograniczone. W celu ustalenia, czy usługi świadczone przez witryny „dostawca.com” mogą zastąpić usługi GSD i wchodzi w skład tego samego rynku produktowego, przeprowadzono kompleksową ocenę obejmującą obie strony rynku.
- (9) W górnej części rynku (upstream market) witryny „dostawca.com” pozwalają DUT znacznie ograniczyć średnie i krańcowe koszty dystrybucji, ponieważ w ostatecznym rachunku pozwalają zaoszczędzić na opłacie rezerwacyjnej naliczanej przez GSD oraz ewentualnej prowizji od rezerwacji uiszczanej na rzecz BP dokonujących rezerwacji w GSD.
- (10) Konwencjonalni przewoźnicy lotniczy są zatem w stanie lepiej konkurować z tanimi przewoźnikami lotniczymi („TPL”), dla których głównym kanałem są witryny „dostawca.com”. Dodatkowym bodźcem zachęcającym DUT do wspierania witryn „dostawca.com” jest fakt, że porównywanie cen pomiędzy różnymi DUT przez użytkowników końcowych staje się trudniejsze, ponieważ konieczne jest ich sprawdzenie na poszczególnych stronach internetowych. Wyjaśnia to częściowo wzrost witryn „dostawca.com” w ostatnich latach. Według danych IATA w 2005 r. średnio 25 % wszystkich rezerwacji dokonanych u 20 największych przewoźników lotniczych w EOG stanowiły rezerwacje bezpośrednie (w porównaniu z 20 % w 2004 r. i 16 % w 2003 r.).
- (11) Szczegółowe badanie wykazało, że stopień, w jakim DUT są w stanie zmniejszyć liczbę rezerwacji dokonywanych u dostawców GSD na korzyść swoich witryn „dostawca.com”, jest bardzo zróżnicowany, w zależności od modelu działalności wybranego przez DUT. Zależy on również od wielkości i profilu zachowań ich bazy klientów, która jest w pewnym stopniu uzależniona od dystrybucji produktów i usług turystycznych przez GSD.
- (12) W dolnej części rynku (downstream market), dokonując rezerwacji za pośrednictwem GSD, BP otrzymują znaczne zachęty finansowe od dostawców GSD i ewentualne prowizje od rezerwacji uiszczane przez DUT. BP nie uzyskiwałyby tych przychodów, gdyby dokonywały rezerwacji przez witryny „dostawca.com”. Aby zrekompensować sobie utratę tych przychodów, BP musiałyby obciążać użytkownika końcowego opłatami manipulacyjnymi (co z kolei zachęca użytkownika końcowego do samodzielnej rezerwacji biletów przez witrynę „dostawca.com” zamiast rezerwacji przez BP, co jeszcze bardziej ograniczy przychody BP). Komisja stwierdza zatem w niniejszej decyzji, że BP mają silną motywację do dalszego korzystania z usług GSD i niezastępowania rezerwacji przez GSD rezerwacjami przez witryny „dostawca.com”. Szczegółowe badanie przeprowadzone przez Komisję potwierdziło również, że BP uważają, iż korzystanie z usług witryn „dostawca.com” jest kłopotliwe i brak mu różnorodności asortymentowej i możliwości porównywania cen oferowanych przez GSD.
- (13) Uwzględniając fakt, że substytucja w górnej części rynku jest tylko częściowa, co pozostawia znaczną liczbę rezerwacji do dyspozycji dostawców GSD, oraz fakt, że substytucja w dolnej części rynku jest bardzo ograniczona, w decyzji stwierdzono, że witryn „dostawca.com” nie należy zaliczać do właściwego rynku produktowego, w którym działają dostawcy GSD.
- (14) Komisja zdaje sobie jednak sprawę z tego, że szybkie upowszechnienie witryn „dostawca.com” ma wpływ na warunki konkurencji na rynku usług GSD i ogranicza działania rynkowe połączonych przedsiębiorstw.

II.2. Właściwe rynki geograficzne

- (15) Decyzja określa zasięg geograficzny górnej części rynku jako cały EOG. Globalne porozumienia pomiędzy DUT a GSD zazwyczaj przewidują odrębne regionalne ustalenia cenowe dla EOG, Stanów Zjednoczonych i innych części świata. Opłaty rezerwacyjne uiszczane przez DUT za rezerwacje dokonane w GSD są znacznie wyższe w EOG niż w Stanach Zjednoczonych. Ponadto rynek EOG jest uregulowany przez unijny kodeks postępowania, natomiast rynek Stanów Zjednoczonych został w 2006 r. uwolniony. Co więcej, udziały poszczególnych dostawców GSD w rynkach poszczególnych regionów i krajów są istotnie zróżnicowane. Komisja stwierdza zatem w swojej decyzji, że warunki konkurencji w EOG i w Stanach Zjednoczonych istotnie się od siebie różnią.
- (16) Decyzja określa dolną część rynku jako rynek o zasięgu krajowym, ponieważ dostawcy GSD w poszczególnych państwach członkowskich istotnie się od siebie różnią. Jest to zgodne z wcześniejszymi decyzjami Komisji i zostało potwierdzone przez badanie rynku. Prawie wszystkie BP – a często również internetowe BP – nadal działają tylko w jednym kraju, z wyjątkiem kilku BP, które prowadzą działalność w całej Europie (lub na całym świecie). Wysokość opłat abonamentowych za korzystanie z GSD uiszczanych przez BP oraz otrzymywanych przez nie zachęt finansowych również różni się w poszczególnych krajach EOG. Ponadto Amadeus i Galileo otworzyły krajowe punkty handlowo-usługowe w prawie wszystkich państwach członkowskich EOG, aby móc lepiej obsługiwać konkretne rynki krajowe.

II.3. Konkurencyjna ocena teorii szkód

II.3.1. Teorie szkód

- (17) Komisja stwierdziła w swojej decyzji z dnia 3 maja 2007 r., że zgłoszona koncentracja wzbudza poważne wątpliwości co do jej zgodności ze wspólnym rynkiem oraz z funkcjonowaniem Porozumienia EOG. Komisja wszczęła zatem postępowanie na mocy art. 6 ust. 1 lit. c) rozporządzenia w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw.

(18) W decyzji wydanej na mocy art. 6 ust. 1 lit. c) argumentowano, że transakcja może teoretycznie prowadzić zarówno do efektów nieskoordynowanych, jak i skoordynowanych. Odnośnie do efektów nieskoordynowanych, Komisja wskazała trzy teorie szkód, które *prima facie* uznała za przekonujące. Obok oceny ryzyka wystąpienia efektów skoordynowanych, Komisja ukierunkowała szczegółowe badanie efektów nieskoordynowanych na ocenę:

(i) czy połączenie pozwoli stronom wykorzystywać swoją silną pozycję rynkową w dolnej części rynku względem BP, aby podwyższyć ceny dla DUT w górnej części rynku („pionowe efekty międzyrynkowe”);

(ii) czy wskutek połączenia Worldspan utraciłby domniemany charakter „przedsiębiorstwa niezależnego cenowo”, co doprowadziłoby do wzrostu cen po połączeniu przedsiębiorstw;

(iii) czy połączenie pozwoliłoby stronom na wykorzystanie swojej siły rynkowej po połączeniu przeciwko BP w państwach członkowskich, w których przedsiębiorstwo Galileo/Worldspan miałoby duży udział w rynku.

II.3.2. Pionowe efekty międzyrynkowe („multi-homing” a „single-homing”)

(19) Na początkowym etapie badania zgłoszono obawy, że przedsiębiorstwo Galileo/Worldspan byłoby w stanie wykorzystać swoją siłę rynkową po połączeniu przeciwko BP w dolnej części wielu rynków krajowych, aby zwiększyć swoją siłę przetargową w stosunku do DUT działających w górnej części rynku EOG. Taką możliwość wykorzystania siły rynkowej można nazwać „pionowymi efektami międzyrynkowymi”. Takie efekty można opisać w następujący sposób.

(20) Po połączeniu przedsiębiorstwo Galileo/Worldspan uzyska duży udział w rynku, przy znaczących przyrostach w dolnej części rynku w Irlandii, w Zjednoczonym Królestwie, we Włoszech, w Niderlandach, na Węgrzech i w Belgii (patrz: poniższa sekcja dotycząca dolnej części rynku).

(21) Jeżeli DUT jest szczególnie zainteresowany posiadaniem rozległej sieci dystrybucji w państwie członkowskim, w którym połączone przedsiębiorstwa będą posiadać rozwiniętą sieć BP, Galileo/Worldspan mogłyby wykorzystać swoje udziały w dolnej części rynku tego państwa członkowskiego w celu uzyskania koncesji od DUT

podczas negocjacji w sprawie ogólnosiwiatowego porozumienia. Innymi słowy, siła przetargowa połączonego przedsiębiorstwa względem DUT może dać mu w rezultacie większą siłę rynkową niż sugerowałby jego udział w górnej części rynku EOG [20–30 %]. Taka siła przetargowa mogłaby prawdopodobnie umożliwić połączonym podmiotom jednostronne podwyżki cen po ich połączeniu.

(22) Rynek usług GSD charakteryzuje się platformą, w której po jednej stronie występuje zjawisko *multi-homing*, zaś po drugiej stronie – *single-homing*. DUT zazwyczaj wykorzystują *multi-homing*, ponieważ muszą dystrybuować swoje produkty i usługi przez wszystkie cztery GSD, aby uzyskać pożądaną poziom pokrycia rynku, natomiast większość BP wykorzystuje *single-homing*, ponieważ w większości przypadków wystarcza jeden GSD, by zapewnić im niezbędne produkty i usługi DUT.

(23) Dopóki BP wykorzystują *single-homing*, dostawcy GSD mają wyłączny dostęp do BP należących do ich sieci BP. Każdy dostawca GSD ma w pewnym stopniu pozycję monopolisty w stosunku do DUT, którzy muszą dotrzeć do BP podłączonych wyłącznie do jednego systemu GSD. Taka pozycja monopolisty pozwala dostawcy GSD dyktować wyższe ceny dla DUT. Te „renty monopolowe” pobrane od DUT są w znacznym stopniu wykorzystywane na pokrycie zachęt finansowych na rzecz BP.

(24) Komisja stwierdziła jednak, że wzajemne relacje przetargowe pomiędzy dostawcami GSD a klientami po obu stronach rynku zaczęły ulegać zmianom. DUT i BP zwiększyły ostatnio swoją siłę przetargową wobec dostawców GSD. Takie zmiany względnej siły przetargowej wynikają z (i) konsolidacji wśród BP; (ii) wprowadzenia bezpośrednich rezerwacji przez witryny „dostawca.com”; oraz (iii) dopłat pobieranych przez DUT.

(25) Poza groźbą wstrzymania sprzedaży produktów i usług turystycznych przez witryny „dostawca.com”, DUT opracowali nowe narzędzie wywierania nacisku na GSD. Obciążając BP dopłatami lub grożąc wprowadzeniem takich dopłat, DUT mogą wywrzeć wpływ na wykorzystanie danego GSD i sprawić, że straci klientów na korzyść witryny „dostawca.com” lub innego GSD.

Wpływ połączenia przedsiębiorstw

(26) Z następujących przyczyn mało prawdopodobne jest, by ograniczenie liczby dostawców GSD doprowadziło do podwyżek cen wskutek „pionowych efektów międzyrynkowych”.

- (27) Po stronie DUT szczegółowe badanie potwierdza, że DUT są w stanie zmusić dostawców GSD do obniżki cen w zamian za udostępnienie pełnego asortymentu lub ewentualnie w celu uniknięcia obciążenia dopłatami związanych z nimi umownie BP. W szczególności przewoźnicy lotniczy stworzyli szereg instrumentów przetargowych (zwłaszcza, między innymi, witryny „dostawca.com”), które pozwalają im zachować część ze swojej nadwyżki z negocjacji z dostawcami GSD. Nawet w sytuacji, w której pozostanie tylko trzech dostawców GSD, żaden z nich nie będzie w stanie podnieść cen, gdyż DUT utrzymują wystarczającą siłę przetargową, opierającą się na (i) możliwości pozyskiwania rezerwacji przez witryny „dostawca.com”; (ii) dopłatach, którymi obciążane są BP; (iii) znajomości marki na rynku macierzystym (rynkach macierzystych); oraz (iv) możliwości wprowadzenia nowych instrumentów przetargowych w przyszłości. Komisja stwierdza zatem, że ograniczenie liczby dostawców z czterech do trzech nie zwiększa prawdopodobieństwa jednostronnych podwyżek cen wskutek „pionowych efektów międzyrynkowych”.
- (28) Wniosek ten dotyczy również innych DUT, takich jak wypożyczalnie samochodów i sieci hoteli.
- (29) Po stronie BP liczba dostępnych dla nich platform GSD pozostanie wystarczająca, a koszty zmiany platformy nie stanowią przeszkody nie do pokonania na drodze do wyboru innego dostawcy GSD. Fakt, iż dostawcy GSD muszą stworzyć i utrzymać wystarczająco rozległą sieć BP, aby kreować popyt po stronie DUT, stawia BP na korzystnej pozycji przetargowej względem dostawców GSD, nawet jeżeli jeden z nich zostanie wyeliminowany.
- (30) Komisja stwierdza w swojej decyzji, że te elementy (skuteczna siła przetargowa DUT oraz obecność lub możliwość opracowania nowych instrumentów przetargowych) stanowią wystarczającą przeciwwagę dla potencjalnie szkodliwych skutków połączenia przedsiębiorstw, jeżeli chodzi o ograniczenie liczby dostawców GSD z czterech do trzech, a także ewentualne wystąpienie pionowych efektów międzyrynkowych.

II.3.3. Utrata charakteru „przedsiębiorstwa niezależnego cenowo” przez Worldspan

- (31) Druga teoria szkody badana przez Komisję wiąże się z działalnością przedsiębiorstwa Worldspan w EOG jako „przedsiębiorstwa niezależnego cenowo”, ustalającego niższe ceny niż konkurencja (Galileo, Sabre i Amadeus). W trakcie badania rynku wyrażano obawy, że po ustaniu konkurencji pomiędzy łączącymi się przedsiębiorstwami ceny Worldspan zostaną podwyższone i zrównane z cenami pobieranymi przez Galileo.

- (32) Szczegółowe badanie przeprowadzone przez Komisję dowodzi jednak, że nie można potwierdzić tej teorii szkody. Aby udowodnić, że połączenie przedsiębiorstw mogłoby doprowadzić do znacznych podwyżek cen przez Worldspan po połączeniu przedsiębiorstw, należałoby wykazać, że ceny pobierane przez Worldspan przed połączeniem są znacznie niższe niż ceny konkurentów, a w szczególności Galileo, oraz że strony łączące się miałyby motywację do podwyżki cen przez Worldspan po połączeniu przedsiębiorstw i możliwość dokonania takiej podwyżki.

II.3.3.1. Worldspan nie ustala niższych cen

- (33) Strona notyfikująca przedstawiła porównanie najbardziej podstawowych typów rezerwacji łączących się stron za 2006 r.: „Active Net Segment” Galileo oraz „Full Service” Worldspan. Dowodzi ono, że cennik Worldspan jest tak naprawdę [...] niż cennik Galileo dla [...] rodzajów rezerwacji typu „Full Service”. Ponadto, jeżeli obliczyć średnią ważoną opłat naliczanych przez Worldspan w poszczególnych kategoriach rezerwacji dla wszystkich rezerwacji według względnej wagi każdej z czterech kategorii cennikowych Worldspan na poziomie funkcjonalności „Full Service”, wynik wynosi [...] USD, natomiast cena dla „Active Net Segment” Galileo w 2006 r. wynosiła [...] USD.

- (34) Komisja stwierdza zatem w swojej decyzji, że w większości przypadków Worldspan nie jest dla DUT najtańszym dostawcą GSD. Ogólnie rzecz biorąc, na rynku zawsze istnieje tańsza alternatywa niż Worldspan.

II.3.3.2. Worldspan stracił udziały w rynku

- (35) Innym powodem, dla którego, według strony notyfikującej, przedsiębiorstwa Worldspan nie można zakwalifikować do „przedsiębiorstw niezależnych cenowo”, jest fakt, iż jego domniemana polityka niskich cen nie pozwoliła mu znacznie zwiększyć swojej obecności na rynku. Strona notyfikująca utrzymuje, że wręcz przeciwnie – udział firmy Worldspan w rynku EOG, od ponad pięciu lat będącej najmniejszym GSD w EOG, nie wykazał żadnych oznak wzrostu.

- (36) Zmiany udziału Worldspan w rynku w latach 2003–2006 wykazują spadek o [0–5 %] w górnej części rynku (EOG). Odnośnie do dolnej części rynku, udział Worldspan w rynku pozostał stosunkowo stabilny, z rocznymi średnimi wzrostami/spadkami wynoszącymi około [0–5 %] lub mniej, z wyjątkiem Węgier, gdzie w latach 2004–2005 nastąpił wzrost. Wbrew temu, czego można by oczekiwać po przedsiębiorstwie uznanym za niezależne cenowo, udział Worldspan w rynku nie wykazuje ogólnych oznak wzrostu.

(37) Ponadto według strony notyfikującej przedsiębiorstwa Worldspan nie można uznać za przedsiębiorstwo niezależne cenowo w EOG, ponieważ raczej odwzorowuje ceny innych przedsiębiorstw niż samodzielnie wyznacza poziom cen. Strona notyfikująca odwołuje się między innymi do faktu, że inne GSD jako pierwsze w EOG zawarły umowy typu *full-content* z pięcioma największymi przewoźnikami lotniczymi z EOG. Potwierdza to szczegółowe badanie.

II.3.3.3. Galileo/Worldspan nie są dla siebie najbliższymi konkurentami

(38) Strona notyfikująca uważa, że możliwość podwyżki cen przez Worldspan po połączeniu przedsiębiorstw jest dodatkowo ograniczona przez fakt, że Galileo i Worldspan nie są dla siebie najbliższymi konkurentami na rynku EOG.

(39) Szczegółowe badanie potwierdza, że DUT uważają ogólnie przedsiębiorstwo Galileo za lepsze w segmencie podróży służbowych, natomiast Worldspan jest lepszy w segmencie podróży rekreacyjnych i internetowych BP. W dolnej części rynku większość BP uważa przedsiębiorstwo Amadeus za najbliższego konkurenta zarówno Galileo, jak i Worldspan.

II.3.3.4. Worldspan nie ma motywacji do podwyższenia cen po połączeniu przedsiębiorstw ani do wyrównania ich z cenami Galileo

(40) Fakt, że łączące się strony nie są swoimi najbliższymi konkurentami ogranicza ich motywację do podwyższenia cen przez Worldspan po połączeniu przedsiębiorstw. Ponadto zmniejszające się jeszcze przed połączeniem przedsiębiorstw marże obu stron wskazują na to, że możliwość podwyżek po połączeniu przedsiębiorstw jest ograniczona.

(41) Prawdopodobieństwo podwyżki cen po połączeniu przedsiębiorstw jest jeszcze mniejsze ze względu na fakt, że taka podwyżka cen mogłaby spowodować wycofanie ofert przez DUT z GSD prowadzonego przez Worldspan lub obciążenie dopłatami BP korzystających z Worldspan przez DUT.

(42) Podsumowując, szczegółowe postępowanie wyjaśniające przeprowadzone przez Komisję wskazuje na to, że nie ma wystarczających dowodów pozwalających na stwierdzenie, że Worldspan pobiera niższe opłaty niż jego konkurenci oraz że mógłby działać jako przedsiębiorstwo niezależne cenowo. W rezultacie w decyzji stwierdza się, że jest mało prawdopodobne, by przedmiotowa transakcja doprowadziła do podwyżki cen Worldspan.

II.3.4. Bardzo duże udziały stron w dolnej części rynku

(43) Odnośnie do dolnej części rynku, transakcja dałaby nowemu podmiotowi duże udziały w rynkach (ponad

40 %) sześciu państw członkowskich, przy ich znacznym wzroście. W tych sześciu państwach członkowskich udział w rynku w 2006 r. wynosił pomiędzy [40–50 %] a [70–80 %].

Państwo członkowskie	Galileo	Worldspan	Łączny udział w rynku
Belgia	[20–30]	[10–20]	[40–50]
Irlandia	[50–60]	[10–20]	[70–80]
Niderlandy	[30–40]	[20–30]	[50–60]
Węgry	[20–30]	[20–30]	[50–60]
Włochy	[40–50]	[0–10]	[40–50]
Zjednoczone Królestwo	[40–50]	[10–20]	[50–60]

(44) Wielkość łącznych udziałów w rynku w tych sześciu państwach członkowskich mogłaby potencjalnie pozwolić stronom po ich połączeniu na działania niezależne od konkurencji i klientów oraz na wykorzystywanie ich stosunków handlowych z BP.

(45) Szczegółowe badanie wykazuje jednak, że połączenie przedsiębiorstw nie pozwoli im na wywieranie nacisków rynkowych na BP na tych rynkach krajowych, na których transakcja doprowadzi do dużych łącznych udziałów w rynku.

II.3.4.1. Trend spadkowy udziału Galileo w rynku

(46) Strona notyfikująca utrzymuje, że Galileo stracił znaczną część udziału w rynku we wszystkich państwach członkowskich, w których dawniej miał spory udział ze względu na historyczne powiązania z przewoźnikami krajowymi.

(47) Spadek udziału Galileo w rynku dowodziłby, zdaniem strony notyfikującej, że ponadprzeciętny udział Galileo w rynku nie odzwierciedla jego siły rynkowej. Jest mało prawdopodobne, by przedmiotowa transakcja odwróciła spadkowy trend udziału Galileo w rynku, szczególnie z uwagi na marginalną rolę Worldspan na szczeblu EOG oraz jego udokumentowaną niezdolność do poprawy swojej pozycji rynkowej na rynku EOG na przestrzeni lat.

(48) Szczegółowe badanie potwierdziło występowanie spadkowego trendu udziału Galileo w rynku oraz marginalną rolę odgrywaną przez Worldspan na szczeblu EOG.

- (49) BP są ogólnie odbiorcami netto, ponieważ zachęty finansowe otrzymywane przez nie od GSD przekraczają wysokość opłat abonamentowych uiszczanych na rzecz GSD. W ciągu ostatnich pięciu lat zachęty finansowe systematycznie rosły, również w tych państwach członkowskich, w których strony mają duże udziały w rynku (powyżej 40 %). Szczegółowe badanie wykazało, że w okresie 2003–2006 przychody BP ogólnie wzrosły, a ewolucja ich marży brutto jest pozytywna.
- (50) Zmiany te podkreślają znaczenie BP dla GSD i odzwierciedlają powszechny pogląd wśród respondentów szczegółowego badania, iż konkurencja pomiędzy GSD w dolnej części rynku jest silna.

II.3.4.2. Koszty zmiany GSD

- (51) Kolejną przyczyną, dla której mało prawdopodobne jest, by wskutek transakcji wzrosły ceny w dolnej części rynku, jest fakt, potwierdzony przez szczegółowe badanie, że koszty zmiany GSD nie stanowią przeszkody nie do pokonania.
- (52) Chociaż trudno jest skwantyfikować koszty zmiany GSD, zarówno pod względem czasu, jak i koniecznych szkoleń, a także z punktu widzenia konsekwencji finansowych, ze szczegółowego badania można wyciągnąć pewne ogólne wnioski. Niewielkie BP potrzebują jednego lub kilku tygodni na zmianę GSD; potrzeby szkoleniowe nie są znaczne, a zmiana nie ma negatywnego wpływu na ich produktywność. Jednak duże BP oceniają, że na zmianę GSD potrzebują około 12 miesięcy i znacznych nakładów finansowych (ponad 1 milion EUR). Również potrzeby szkoleniowe są większe. W szczególnych przypadkach (np. ze względu na techniczne aspekty zmiany), koszty finansowe, a także potrzebny nakład czasu mogą być nawet większe.
- (53) Chociaż szczegółowe badanie potwierdziło, że ze zmianą GSD związane są koszty, wykazało również, że nie powstrzymały one w przeszłości większych zmian. W okresie od 2003 do 2006 r. wiele BP przestawiło się z Galileo na Amadeusa. Ponadto Worldspan stracił w tym okresie dwóch dużych klientów: [...] i [...].
- (54) Nawet jeżeli zmiana GSD wiąże się z kosztami, wydaje się mało prawdopodobne, by transakcja wzbudziła obawy o naruszenie zasad konkurencji ze względu na duży łączny udział stron w dolnej części rynku. Jest tak ze względu na (i) spadek łącznego udziału stron w rynku; (ii) zaciętą konkurencję między GSD, nawet na rynkach krajowych, w których mają duże udziały w dolnej części rynku, czego dowodzi stopniowy wzrost wielkości zachęt wypłacanych BP na takich rynkach krajowych; oraz (iii) ogólnie pozytywne opinie BP w sprawie połączenia, które opierają się na ich przekonaniu, że dzięki połączeniu powstanie dobra alternatywa dla Amadeusa.

- (55) Komisja stwierdza zatem w swojej decyzji, że jest mało prawdopodobne, by połączenie przedsiębiorstw pociągnęło za sobą nieskoordynowane efekty w dolnych częściach rynków.

II.3.5. Efekty skoordynowane

- (56) Ponadto w ramach szczegółowego śledztwa przeanalizowano dokładniej możliwość wystąpienia efektów skoordynowanych, zarówno w górnej, jak i w dolnej części rynku GSD.

II.3.5.1. Górna część rynku

Spełnianie warunków koordynacji

- (57) Ogólnie rzecz biorąc, im mniej złożone i bardziej stabilne jest otoczenie ekonomiczne, tym łatwiej jest przedsiębiorstwom dojść do porozumienia w sprawie warunków koordynacji. W tym kontekście zmienny popyt, znaczny rozwój wewnętrzny niektórych firm obecnych na rynku lub częste pojawianie się na rynku nowych firm mogą wskazywać na to, że sytuacja nie jest na tyle stabilna, by istniało prawdopodobieństwo koordynacji.
- (58) Chociaż w ciągu ostatnich pięciu lat na rynku GSD nie pojawił się żaden istotny nowy podmiot, to zmiany udziałów w rynku przez ostatnich pięć lat potwierdzają, że otoczenie ekonomiczne, w którym konkurują ze sobą GSD w EOG, uległo istotnym zmianom.
- (59) Ponadto należy uwzględnić rozwój witryn „dostawca.com” w ciągu ostatnich pięciu lat jako czynnik destabilizujący, utrudniający spełnienie warunków koordynacji na rynku GSD. Badanie rynku potwierdziło również, że większość przewoźników lotniczych przewiduje dalszy wzrost sprzedaży bezpośredniej przez witryny „dostawca.com”. W przypadku wypożyczalni samochodów i hoteli dystrybucja produktów i usług turystycznych za pośrednictwem GSD stanowi stosunkowo niewielką część rezerwacji.
- (60) Jeżeli nawet powyższe okoliczności nie wykluczają całkowicie możliwości spełnienia warunków koordynacji pomiędzy pozostałymi trzema GSD w górnej części rynku, Komisja stwierdza w swojej decyzji, że okoliczności te sprawiłyby, że taka koordynacja stałaby się trudniejsza, a zatem mało prawdopodobna.

Monitorowanie nieprzestrzegania warunków

- (60) Jedynie wiarygodna groźba podjęcia w porę należytych działań odwetowych zniechęca przedsiębiorstwa do nieprzestrzegania warunków koordynacji. Wymaga to na tyle dużej przejrzystości rynków, by przedsiębiorstwa koordynujące mogły w wystarczającym stopniu monitorować przestrzeganie warunków przez inne przedsiębiorstwa.

(62) Chociaż usługi oferowane przez GSD mają raczej jednorodny charakter, struktura cen i asortyment produktów oferowany przez wszystkie GSD są skomplikowane. Obecnie GSD stosują w EOG jednocześnie kilka rodzajów umów, tj. standardowe umowy uczestnictwa przewoźników (Participating Carrier Agreements, PCA) oraz umowy typu *full-content*, czasem uzupełnione przez umowy typu *opt-in*. Różnice zarówno pomiędzy strukturami cen, jak i asortymentem produktów oraz ich różnorodność sprawiają, że trwała koordynacja jest niemożliwa. Fakt, że GSD regularnie zmieniają oferowany asortyment i strukturę cen, jeszcze bardziej ogranicza przejrzystość rynku.

(63) Chociaż z badania rynku wynikałoby, że umowy pomiędzy GSD a wypożyczalnią samochodów i hotelami mają mniej skomplikowaną strukturę, nadal nie zapewniają one takiego poziomu przejrzystości, który umożliwiłaby koordynację.

(64) Szereg respondentów badania rynku zwróciło uwagę na występowanie w umowach zawartych przez nich z GSD tzw. klauzul „najwyższego uprzywilejowania” („KNU”). Zastosowanie tych klauzul mogłoby zwiększyć przejrzystość cen. Badanie rynku potwierdziło jednak, że w większości przypadków klauzule najwyższego uprzywilejowania są związane z obowiązkiem zapewnienia przez DUT identycznych ofert dla wszystkich GSD, a zatem są jedynie odzwierciedleniem obowiązków określonych w kodeksie postępowania.

(65) Z uwagi na cechy właściwych rynków, a w szczególności ich ograniczoną przejrzystość, Komisja uznaje w swojej decyzji, że skuteczne monitorowanie nieprzestrzegania warunków skoordynowanego działania sprawiłoby trudność trzem pozostałym GSD.

Mechanizmy odstraszające

(66) Koordynacja nie jest trwała, o ile skutki odstępowania nie są na tyle poważne, by przekonać przedsiębiorstwa koordynujące, że w ich najlepszym interesie leży przestrzeganie warunków koordynacji.

(67) Natychmiastowe działania odwetowe polegające na obniżeniu opłat, którymi GSD obciążają DUT, byłyby nieskuteczne wobec GSD naruszających warunki koordynacji, ponieważ nie skłaniałyby DUT do zmiany GSD, zważywszy, że potrzebne im są usługi wszystkich czterech GSD.

(68) Praktyczniejszym środkiem odwetowym byłoby zaoferowanie przez GSD pewnym ważniejszym BP korzystającym z usług GSD naruszających warunki koordynacji większych zachęt finansowych lub bezpośrednich płat-

ności ryczałtowych, aby skłonić je do rezygnacji z usług GSD naruszających warunki koordynacji na rzecz innych GSD. Chociaż wprowadzenie takich środków byłoby możliwe, byłaby to kosztowna strategia, ponieważ zachęty finansowe oferowane BP musiałyby być na tyle duże, by skłonić BP do zmiany GSD.

(69) Komisja stwierdza zatem w swojej decyzji, że nie można wykluczyć działań odwetowych w postaci wyższych zachęt finansowych dla BP.

Reakcje z zewnątrz

(70) Aby koordynacja się powiodła, działania przedsiębiorstw niebiorących udziału w koordynacji i ewentualnych konkurentów, a także klientów, nie powinny zagrażać osiągnięcia spodziewanych wyników koordynacji.

(71) W przedmiotowym przypadku na rynku zdają się występować istotne ograniczenia konkurencji, które utrudniłyby wszelkie próby koordynacji. Ograniczenia te wynikałyby głównie z możliwości wycofania swojej oferty przez DUT i udostępnienia tej oferty wyłącznie przez bezpośredni kanał dystrybucji, taki jak „dostawca.com”. Ponadto koordynacja prowadząca do podwyżki cen może skłonić DUT w EOG do większych inwestycji w kanały stanowiące alternatywę dla GSD, jak na przykład NGSD i kanały bezpośrednie.

(72) Z uwagi na powyżej opisane okoliczności oraz na fakt, że kryteria, które należy spełnić, aby wykazać, że efekty są skoordynowane, to kryteria łączne, jest mało prawdopodobne, by połączenie przedsiębiorstw wywołało na rynku unijnych efekty skoordynowane w zakresie świadczenia usług GSD na rzecz DUT.

II.3.5.2. Dolna część rynku

Spełnianie warunków koordynacji

(73) Problem koordynacji mógłby w zasadzie wystąpić również w dolnej części rynku, która obejmuje relacje pomiędzy GSD a BP. Dolne ogniwa rynku w EOG charakteryzują się istotnym zróżnicowaniem udziału czterech GSD w rynkach poszczególnych krajów.

(74) Konkurencja pomiędzy GSD w dolnych ogniwach rynku jest silna i nie wykazuje oznak skoordynowanego działania. W ciągu ostatnich [...] lat Galileo i Worldspan straciły [...] udziału w rynku na rzecz Amadeusa. Ponadto badanie rynku potwierdza, że konkurencja pomiędzy GSD o umowy z BP jest obecnie intensywna, co ma swoje odbicie w wyższych zachętach finansowych wypłacanych BP przez GSD przez ostatnich pięć lat.

- (75) Powyższe fakty sugerują, że pozycje rynkowe łączących się przedsiębiorstw w większości z dolnych ogniw rynku są stosunkowo niestabilne, co utrudniłoby osiągnięcie porozumienia w sprawie warunków koordynacji.

Monitorowanie nieprzestrzegania warunków

- (76) Warunki umów z BP są, ogólnie rzecz biorąc, mało przejrzyste, ponieważ są ustalane w drodze indywidualnych negocjacji pomiędzy BP a GSD. GSD nie mają wglądu do skomplikowanych warunków oferowanych przez konkurencyjne GSD. Chociaż ceny mogą być w pewnym stopniu znane w wyniku ewentualnej wymiany informacji pomiędzy BP a GSD w kontekście negocjowania umów, fakt, iż większość umów jest negocjowanych indywidualnie, mogłaby w istotny sposób ograniczyć stopień przejrzystości, który mogłoby z tego wynikać. Możliwość skutecznego monitorowania działań skoordynowanych wydawałaby się więc bardzo ograniczone, ponieważ wymagałoby to monitorowania ofert, funkcjonalności, usług, pomocy finansowej, premii oraz innych warunków oferowanych przez każdy GSD poszczególnym biuram podróży.
- (77) Z uwagi na ograniczoną przejrzystość w dolnej części rynku Komisja stwierdza w swojej decyzji, że skuteczne monitorowanie nieprzestrzegania warunków skoordynowanego działania sprawiłoby trudność trzem pozostałym GSD.

Mechanizmy odstrasżające

- (78) Możliwe do zastosowania mechanizmy odstrasżające to w zasadzie te same mechanizmy, co mechanizmy omawiane w odniesieniu do górnej części rynku.

Reakcje z zewnątrz

- (79) W przypadku działań skoordynowanych nie istnieje zbyt wiele gotowych alternatyw, ku którym mogłyby się zwrócić BP. Wykorzystanie witryn „dostawca.com” jest dla BP zbyt uciążliwe, a alternatywy dla GSD nie są obecnie wystarczająco rozwinięte w EOG.
- (80) Z uwagi na fakt, że kryteria, które należy spełnić, aby wykazać, że efekty są skoordynowane, to kryteria łączne, Komisja stwierdza w swojej decyzji, że również w dolnej części rynku jest mało prawdopodobne, by połączenie przedsiębiorstw wywołało efekty skoordynowane.

III. PODSUMOWANIE

- (81) Komisja stwierdza w swojej decyzji, że proponowana koncentracja nie budzi obaw o naruszenie zasad konkurencji, w wyniku którego w znacznym stopniu utrudniona zostałaby skuteczna konkurencja na wspólnym rynku lub jego znaczącej części. Komisja zamierza zatem uznać koncentrację za zgodną ze wspólnym rynkiem oraz z funkcjonowaniem Porozumienia EOG, zgodnie z art. 8. ust. 1 rozporządzenia w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw oraz art. 57 Porozumienia EOG.

DECYZJA KOMISJI

z dnia 30 listopada 2007 r.

zatwierdzająca roczne i wieloletnie programy krajowe oraz wkład finansowy Wspólnoty w zakresie zwalczania, kontroli i monitorowania niektórych chorób zwierząt i chorób odzwierzęcych, przedstawione przez państwa członkowskie na 2008 r. i na lata następne.

(notyfikowana jako dokument nr C(2007) 5776)

(2007/782/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając decyzję Rady 90/424/EWG z dnia 26 czerwca 1990 r. w sprawie wydatków w dziedzinie weterynarii ⁽¹⁾, a w szczególności jej art. 24 ust. 5,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Decyzja 90/424/EWG ustanawia procedury określające wkład finansowy Wspólnoty w zakresie programów zwalczania, kontroli i monitorowania chorób zwierząt i chorób odzwierzęcych.
- (2) Ponadto w art. 24 ust. 1 decyzji 90/424/EWG przewidziano wprowadzenie wspólnotowego środka finansowego na pokrycie wydatków poniesionych przez państwa członkowskie na finansowanie krajowych programów zwalczania, kontroli i monitorowania chorób zwierząt i chorób odzwierzęcych wymienionych we wspomnianej decyzji.
- (3) Decyzja Rady 2006/965/WE z dnia 19 grudnia 2006 r. zmieniająca decyzję 90/424/EWG w sprawie wydatków w dziedzinie weterynarii ⁽²⁾ zastąpiła art. 24 wspomnianej decyzji nowym przepisem. W decyzji 2006/965/WE przewidziano środki przejściowe stanowiące, że programy w zakresie enzoptycznej białaczki bydła oraz choroby Aujeszky'ego mogą być w dalszym ciągu finansowane do dnia 31 grudnia 2010 r.
- (4) Decyzja Rady 90/638/EWG z dnia 27 listopada 1990 r. ustanawiająca wspólnotowe kryteria zwalczania oraz monitorowania niektórych chorób zwierząt ⁽³⁾ stanowi, że programy przedstawione Komisji przez państwa członkowskie mogą zostać zatwierdzone, zgodnie ze środkami przewidzianymi w art. 24 ust. 1 decyzji 90/424/EWG, pod warunkiem spełnienia kryteriów określonych w załącznikach do decyzji 90/638/EWG.

- (5) Rozporządzenie (WE) nr 999/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 maja 2001 r. ustanawiające zasady dotyczące zapobiegania, kontroli i zwalczania niektórych przenośnych gąbczastych encefalopatii ⁽⁴⁾, przewiduje przeprowadzenie przez państwa członkowskie corocznych programów monitorowania przenośnych gąbczastych encefalopatii (TSE) u bydła, owiec i kóz.
- (6) Dyrektywa Rady 2005/94/WE ⁽⁵⁾ w sprawie wspólnotowych środków zwalczania grypy ptaków również przewiduje programy nadzoru realizowane przez państwa członkowskie w odniesieniu do drobiu i dzikiego ptactwa w celu wzbogacenia wiedzy, między innymi na podstawie regularnie uaktualnianej oceny ryzyka, na temat zagrożeń pochodzących od dzikich ptaków i związanych z wszelkimi występującymi u ptaków wirusami grypy pochodzącymi od ptaków. Wspomniane roczne programy oraz ich finansowanie również powinny zostać zatwierdzone.
- (7) Niektóre państwa członkowskie przedstawiły Komisji roczne programy zwalczania, kontroli i monitorowania chorób zwierząt, programy kontroli mające na celu zapobieganie chorobom odzwierzęcym oraz roczne programy zwalczania i monitorowania niektórych TSE, na realizację których chciałyby otrzymać wkład finansowy Wspólnoty.
- (8) Niektóre państwa członkowskie przedstawiły również Komisji wieloletnie programy zwalczania, kontroli i monitorowania chorób zwierząt, na realizację których chciałyby otrzymać wkład finansowy Wspólnoty. Zobowiązania dotyczące wydatków na programy wieloletnie są przyjmowane zgodnie z art. 76 ust. 3 rozporządzenia Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 z dnia 25 czerwca 2002 r. w sprawie rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich ⁽⁶⁾. W przypadku programów wieloletnich pierwsze zobowiązanie budżetowe zostaje podjęte po ich zatwierdzeniu. Każde kolejne zobowiązanie zostaje podjęte przez Komisję na podstawie decyzji o przyznaniu wkładu, o której mowa w art. 24 ust. 5 decyzji 90/424/EWG.

⁽¹⁾ Dz.U. L 224 z 18.8.1990, str. 19. Decyzja ostatnio zmieniona rozporządzeniem (WE) nr 1791/2006 (Dz.U. L 363 z 20.12.2006, str. 1).

⁽²⁾ Dz.U. L 397 z 30.12.2006, str. 22.

⁽³⁾ Dz.U. L 347 z 12.12.1990, str. 27. Decyzja zmieniona dyrektywą 92/65/EWG (Dz.U. L 268 z 14.9.1992, str. 54).

⁽⁴⁾ Dz.U. L 147 z 31.5.2001, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 727/2007 (Dz.U. L 165 z 27.6.2007, str. 8).

⁽⁵⁾ Dz.U. L 10 z 14.1.2006, str. 16.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 248 z 16.9.2002, str. 12.

- (9) Komisja dokonała oceny rocznych i wieloletnich programów przedstawionych przez państwa członkowskie zarówno z weterynaryjnego, jak i finansowego punktu widzenia, i stwierdziła, że programy te są zgodne ze wspólnotowym prawodawstwem weterynaryjnym, a zwłaszcza z kryteriami określonymi w decyzji 90/638/EWG.
- (10) Ze względu na znaczenie tych programów dla osiągnięcia celów Wspólnoty w dziedzinie zdrowia publicznego i zdrowia zwierząt, jak również ze względu na obowiązek stosowania we wszystkich państwach członkowskich programów w zakresie TSE i ptasiej grypy, właściwe jest ustalenie odpowiedniej stawki wkładu finansowego Wspólnoty w celu zwrócenia kosztów, które zainteresowane państwa członkowskie poniosą w związku ze środkami wspomnianymi w niniejszej decyzji do kwoty maksymalnej dla każdego programu.
- (11) W celu usprawnienia zarządzania, skuteczniejszego wykorzystania funduszy wspólnotowych i większej przejrzystości, w stosownych przypadkach konieczne jest również ustalenie dla każdego programu maksymalnych kwot, które mają być zwrócone państwu członkowskim z tytułu poniesienia niektórych kosztów, związanych np. z badaniami zastosowanymi w państwach członkowskich i wypłatami odszkodowań dla właścicieli za straty poniesione w związku z ubojem lub wybiciem zwierząt.
- (12) Na mocy rozporządzenia Rady (WE) nr 1290/2005 z dnia 21 czerwca 2005 r. w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej⁽¹⁾, programy zwalczania i kontroli chorób zwierząt mają być finansowane w ramach Europejskiego Funduszu Rolniczego Gwarancji. Do celów kontroli finansowej stosuje się przepisy art. 9, 36 i 37 wspomnianego rozporządzenia.
- (13) Wkład finansowy Wspólnoty powinno się przyznawać pod warunkiem, że planowane działania prowadzone są w sposób skuteczny i że właściwe organy dostarczają wszelkich niezbędnych informacji w terminach określonych w niniejszej decyzji. W szczególności właściwe wydaje się zobowiązanie do częstszego przedkładania pośrednich sprawozdań technicznych w celu oceny efektywności realizacji zatwierdzonych programów.
- (14) Mając na względzie skuteczność administracyjną, wszelkie wydatki przedłożone do zwrotu w ramach wkładu finansowego Wspólnoty powinny być wyrażone w euro. Zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1290/2005, kursem wymiany walut dla wydatków w walucie innej niż euro powinien być najbardziej aktualny kurs wymiany walut ustalony przez Europejski Bank Centralny przed pierwszym dniem miesiąca, w którym dane państwo członkowskie przedkłada swój wniosek.

- (15) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

ROZDZIAŁ I

PROGRAMY ROCZNE

Artykuł 1

Brucelozą bydła

1. Programy zwalczania brucelozą bydła przedstawione przez Irlandię, Hiszpanię, Włochy, Cypr, Portugalię i Zjednoczone Królestwo niniejszym zatwierdza się na okres od 1 stycznia 2008 r. do 31 grudnia 2008 r.

2. Wkład finansowy Wspólnoty stanowi 50 % kosztów, jakie zostaną poniesione przez każde państwo członkowskie, o którym mowa w ust. 1, w celu pokrycia kosztów wykonania badań laboratoryjnych, odszkodowań dla właścicieli za straty poniesione w związku z ubojem zwierząt objętych tymi programami oraz zakupu dawek szczepionek, i nie przekracza:

- a) 1 200 000 EUR dla Irlandii;
- b) 4 400 000 EUR dla Hiszpanii;
- c) 2 100 000 EUR dla Włoch;
- d) 153 000 EUR dla Cypru;
- e) 1 900 000 EUR dla Portugalii;
- f) 1 200 000 EUR dla Zjednoczonego Królestwa.

3. Maksymalna kwota kosztów, jaka ma zostać zwrócona państwom członkowskim za realizację programów, o których mowa w ust. 1, nie przekracza:

- a) za wykonanie testu z różem bengalskim 0,2 EUR za jeden test;
- b) za wykonanie odczynu aglutynacji próbówkowej 0,2 EUR za jeden test;
- c) za wykonanie odczynu wiązania dopełniacza 0,4 EUR za jeden test;
- d) za wykonanie testu ELISA 1 EUR za jeden test.

Artykuł 2

Gruźlica bydła

1. Programy zwalczania gruźlicą bydła przedstawione przez Estonię, Hiszpanię, Włochy, Polskę i Portugalię niniejszym zatwierdza się na okres od 1 stycznia 2008 r. do 31 grudnia 2008 r.

⁽¹⁾ Dz.U. L 209 z 11.8.2005, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 378/2007 (Dz.U. L 95 z 5.4.2007, str. 1).

2. Wkład finansowy Wspólnoty stanowi 50 % kosztów, jakie zostaną poniesione przez każde państwo członkowskie, o którym mowa w ust. 1, na pokrycie kosztów wykonania prób tuberkulinowych, badań laboratoryjnych oraz odszkodowań dla właścicieli za straty poniesione w związku z ubojem zwierząt objętych tymi programami, i nie przekracza:

- a) 24 000 EUR dla Estonii;
- b) 6 100 000 EUR dla Hiszpanii;
- c) 2 700 000 EUR dla Włoch;
- d) 1 100 000 EUR dla Polski;
- e) 347 000 EUR dla Portugalii.

3. Maksymalna kwota kosztów, jaka ma zostać zwrócona państwom członkowskim za realizację programów, o których mowa w ust. 1, nie przekracza:

- a) za wykonanie próby tuberkulinowej 1 EUR za jeden test;
- b) za wykonanie badania interferonu gamma 5 EUR za jeden test.

Artykuł 3

Brucelloza kóz i owiec

1. Programy zwalczania brucellozy kóz i owiec przedstawione przez Hiszpanię, Włochy, Cypr i Portugalie niniejszym zatwierdza się na okres od 1 stycznia 2008 r. do 31 grudnia 2008 r.

2. Wkład finansowy Wspólnoty stanowi 50 % kosztów, jakie zostaną poniesione przez każde państwo członkowskie, o którym mowa w ust. 1, na zakup szczepionek, przeprowadzenie badań laboratoryjnych, wypłatę odszkodowań dla właścicieli za straty poniesione w związku z ubojem zwierząt objętych tymi programami, i nie przekracza:

- a) 5 600 000 EUR dla Hiszpanii;
- b) 2 800 000 EUR dla Włoch;
- c) 93 000 EUR dla Cypru;
- d) 1 100 000 EUR dla Portugalii.

3. Maksymalna kwota kosztów, jaka ma zostać zwrócona państwom członkowskim za realizację programów, o których mowa w ust. 1, nie przekracza:

- a) za wykonanie testu z różem bengalskim 0,2 EUR za jeden test;
- b) za wykonanie odczynu wiązania dopełniacza 0,4 EUR za jeden test.

Artykuł 4

Choroba niebieskiego języka na obszarach endemicznych lub obszarach wysokiego ryzyka

1. Programy zwalczania i monitorowania choroby niebieskiego języka przedstawione przez Belgię, Bułgarię, Niemcy, Grecję, Hiszpanię, Francję, Włochy, Luksemburg, Niderlandy, Austrię, Portugalie, Rumunię i Słowenię niniejszym zatwierdza się na okres od 1 stycznia 2008 r. do 31 grudnia 2008 r.

2. Wkład finansowy Wspólnoty stanowi 50 % kosztów, jakie zostaną poniesione przez każde państwo członkowskie, o którym mowa w ust. 1, na badania laboratoryjne wykonane w celu nadzoru wirusologicznego, serologicznego i entomologicznego oraz na zakup potrzasków i szczepionek, i nie przekracza:

- a) 377 000 EUR dla Belgii;
- b) 5 400 EUR dla Bułgarii;
- c) 3 100 000 EUR dla Niemiec;
- d) 100 000 EUR dla Grecji;
- e) 4 100 000 EUR dla Hiszpanii;
- f) 351 000 EUR dla Francji;
- g) 1 300 000 EUR dla Włoch;
- h) 70 000 EUR dla Luksemburga;
- i) 527 000 EUR dla Niderlandów;
- j) 245 000 EUR dla Austrii;
- k) 1 004 000 EUR dla Portugalii;
- l) 43 000 EUR dla Rumunii;
- m) 61 000 EUR dla Słowenii.

3. Maksymalna kwota kosztów, jaka ma zostać zwrócona państwom członkowskim za realizację programów, o których mowa w ust. 1, nie przekracza 2,5 EUR za jeden test w przypadku wykonania testu ELISA.

Artykuł 5

Salmonelloza (salmonella odzwierzęca) w stadach hodowlanych gatunku *Gallus gallus*

1. Programy kontroli niektórych form salmonelli odzwierzęcej w stadach hodowlanych gatunku *Gallus gallus* przedstawione przez Belgię, Bułgarię, Republikę Czeską, Danię, Niemcy, Irlandię, Grecję, Hiszpanię, Francję, Włochy, Cypr, Łotwę, Węgry, Niderlandy, Austrię, Polskę, Portugalie, Rumunię i Słowację niniejszym zatwierdza się na okres od 1 stycznia 2008 r. do 31 grudnia 2008 r.

2. Wkład finansowy Wspólnoty stanowi 50 % kosztów, jakie zostaną poniesione przez każde państwo członkowskie, o którym mowa w ust. 1, na koszty badań bakteriologicznych i określania serotypów w ramach urzędowego pobierania próbek, na wypłatę odszkodowań dla właścicieli za straty poniesione w związku z wybięciem ptaków i zniszczeniem jaj oraz na zakup dawek szczepionek, i nie przekracza:

- a) 550 000 EUR dla Belgii;
- b) 10 000 EUR dla Bułgarii;
- c) 200 000 EUR dla Republiki Czeskiej;
- d) 75 000 EUR dla Danii;
- e) 600 000 EUR dla Niemiec;
- f) 120 000 EUR dla Irlandii;
- g) 150 000 EUR dla Grecji;
- h) 800 000 EUR dla Hiszpanii;
- i) 500 000 EUR dla Francji;
- j) 470 000 EUR dla Włoch;
- k) 45 000 EUR dla Cypru;
- l) 60 000 EUR dla Łotwy;
- m) 400 000 EUR dla Węgier;
- n) 1 300 000 EUR dla Niderlandów;
- o) 50 000 EUR dla Austrii;
- p) 2 000 000 EUR dla Polski;
- q) 600 000 EUR dla Portugalii;
- r) 400 000 EUR dla Rumunii;
- s) 275 000 EUR dla Słowacji.

3. Maksymalna kwota kosztów, jaka ma zostać zwrócona państwom członkowskim za realizację programów, o których mowa w ust. 1, nie przekracza:

- a) za przeprowadzenie badania bakteriologicznego (posiew) 5,0 EUR za jeden test;
- b) za zakup jednej dawki szczepionki 0,05 EUR za dawkę;
- c) za określenie serotypu odpowiednich izolatów *Salmonella* spp. 20,0 EUR za jeden test.

Artykuł 6

Salmonelloza (salmonella odzwierzęca) w stadach niosek gatunku *Gallus gallus*

1. Programy kontroli niektórych postaci salmonelli odzwierzęcej w stadach niosek *Gallus gallus* przedstawione przez Belgię, Bułgarię, Republikę Czeską, Niemcy, Estonię, Grecję, Hiszpanię, Francję, Włochy, Cypr, Łotwę, Luksemburg, Węgry, Niderlandy, Austrię, Polskę, Portugalie, Rumunię, Słowację i Zjednoczone Królestwo niniejszym zatwierdza się na okres od 1 stycznia 2008 r. do 31 grudnia 2008 r.

2. Wkład finansowy Wspólnoty stanowi 50 % kosztów, jakie zostaną poniesione przez każde państwo członkowskie, o którym mowa w ust. 1, na koszty badań bakteriologicznych i określenia serotypu w ramach urzędowego pobierania próbek, wypłatę odszkodowań dla właścicieli za straty poniesione w związku z wybięciem ptaków i zniszczeniem jaj oraz zakup dawek szczepionek, i nie przekracza:

- a) 750 000 EUR dla Belgii;
- b) 20 000 EUR dla Bułgarii;
- c) 1 000 000 EUR dla Republiki Czeskiej;
- d) 2 000 000 EUR dla Niemiec;
- e) 20 000 EUR dla Estonii;
- f) 500 000 EUR dla Grecji;
- g) 3 500 000 EUR dla Hiszpanii;
- h) 2 500 000 EUR dla Francji;
- i) 1 000 000 EUR dla Włoch;
- j) 80 000 EUR dla Cypru;
- k) 300 000 EUR dla Łotwy;
- l) 10 000 EUR dla Luksemburga;
- m) 2 000 000 EUR dla Węgier;
- n) 2 000 000 EUR dla Niderlandów;
- o) 1 000 000 EUR dla Austrii;
- p) 2 000 000 EUR dla Polski;
- q) 1 000 000 EUR dla Portugalii;
- r) 500 000 EUR dla Rumunii;
- s) 1 000 000 EUR dla Słowacji;
- t) 80 000 EUR dla Zjednoczonego Królestwa.

3. Maksymalna kwota kosztów, jaka ma zostać zwrócona państwu członkowskim za realizację programów, o których mowa w ust. 1, nie przekracza:

a) za przeprowadzenie badania bakteriologicznego (posiew)	5,0 EUR za jeden test;
b) za zakup jednej dawki szczepionki	0,05 EUR za jedną-dawkę;
c) za określenie serotypu odpowiednich izolatów <i>Salmonella spp.</i>	20,0 EUR za jeden test.

Artykuł 7

Klasyczny pomór świń i afrykański pomór świń

1. Programy służące kontroli i monitorowaniu:
  - a) klasycznego pomoru świń przedstawione przez Bułgarię, Niemcy, Francję, Luksemburg, Rumunię, Słowenię i Słowację niniejszym zatwierdza się na okres od 1 stycznia 2008 r. do 31 grudnia 2008 r.
  - b) klasycznego pomoru świń i afrykańskiego pomoru świń przedstawione przez Włochy niniejszym zatwierdza się na okres od 1 stycznia 2008 r. do 31 grudnia 2008 r.
2. Wkład finansowy Wspólnoty stanowi 50 % kosztów, jakie zostaną poniesione przez każde państwo członkowskie, o którym mowa w ust. 1, na koszty badań wirusologicznych i serologicznych świń domowych i dzików, zaś w przypadku programów przedstawionych przez Bułgarię, Niemcy, Francję, Rumunię i Słowację również w wysokości 50 % kosztów, które zostaną poniesione na zakup i dystrybucję szczepionek oraz przynęt w celu szczepienia dzików, i nie przekracza:
  - a) 400 000 EUR dla Bułgarii;
  - b) 1 000 000 EUR dla Niemiec;
  - c) 650 000 EUR dla Francji;
  - d) 100 000 EUR dla Włoch;
  - e) 15 000 EUR dla Luksemburga;
  - f) 2 500 000 EUR dla Rumunii;
  - g) 40 000 EUR dla Słowenii;
  - h) 525 000 EUR dla Słowacji.
3. Maksymalna kwota kosztów, jaka ma zostać zwrócona państwu członkowskim za realizację programów, o których

mowa w ust. 1, nie przekracza 2,5 EUR za jeden test w przypadku wykonania testu ELISA.

Artykuł 8

Choroba pęcherzykowa świń

1. Program zwalczania choroby pęcherzykowej świń, przedstawiony przez Włochy, niniejszym zatwierdza się na okres od 1 stycznia 2008 r. do 31 grudnia 2008 r.
2. Wkład finansowy Wspólnoty stanowi 50 % kosztów badań laboratoryjnych i nie przekracza 300 000 EUR.

Artykuł 9

Ptasia grypa u drobiu i dzikiego ptactwa

1. Programy badań na obecność ptasiej grypy u drobiu i dzikiego ptactwa przedstawione przez Belgię, Bułgarię, Republikę Czeską, Danię, Niemcy, Estonię, Irlandię, Grecję, Hiszpanię, Francję, Włochy, Cypr, Łotwę, Litwę, Luksemburg, Węgry, Niemcy, Austrię, Polskę, Portugalie, Rumunię, Słowenię, Słowację, Finlandię, Szwecję i Zjednoczone Królestwo niniejszym zatwierdza się na okres od 1 stycznia 2008 r. do 31 grudnia 2008 r.
2. Wkład finansowy Wspólnoty stanowi 50 % kosztów, jakie zostaną poniesione przez każde państwo członkowskie, na przeprowadzenie badań laboratoryjnych oraz płatności ryczałtowe za pobieranie próbek od dzikiego ptactwa, i nie przekracza:
  - a) 127 000 EUR dla Belgii;
  - b) 76 000 EUR dla Bułgarii;
  - c) 65 000 EUR dla Republiki Czeskiej;
  - d) 202 000 EUR dla Danii;
  - e) 580 000 EUR dla Niemiec;
  - f) 8 000 EUR dla Estonii;
  - g) 58 000 EUR dla Irlandii;
  - h) 72 000 EUR dla Grecji;
  - i) 306 000 EUR dla Hiszpanii;
  - j) 155 000 EUR dla Francji;
  - k) 380 000 EUR dla Włoch;
  - l) 15 000 EUR dla Cypru;
  - m) 33 000 EUR dla Łotwy;
  - n) 43 000 EUR dla Litwy;

- o) 12 000 EUR dla Luksemburga;
- p) 184 000 EUR dla Węgier;
- q) 444 000 EUR dla Niderlandów;
- r) 55 000 EUR dla Austrii;
- s) 81 000 EUR dla Polski;
- t) 165 000 EUR dla Portugalii;
- u) 465 000 EUR dla Rumunii;
- v) 43 000 EUR dla Słowenii;
- w) 50 000 EUR dla Słowacji;
- x) 35 000 EUR dla Finlandii;
- y) 290 000 EUR dla Szwecji;
- z) 400 000 EUR dla Zjednoczonego Królestwa.
3. Maksymalna kwota kosztów, jaka ma zostać zwrócona państwom członkowskim za wykonanie badań objętych programami, nie przekracza:
a) test ELISA:	1 EUR za test;	a) 1 950 000 EUR dla Belgii;
b) test immunodyfuzji w żelu agarowym:	1,2 EUR za test;	b) 850 000 EUR dla Bułgarii;
c) test zahamowania hemaglutynacji (HI) na obecność H5/H7:	12 EUR za test;	c) 950 000 EUR dla Republiki Czeskiej;
d) test izolacji wirusa:	30 EUR za test;	d) 1 600 000 EUR dla Danii;
e) test PCR:	15 EUR za test;	e) 9 500 000 EUR dla Niemiec;
f) pobieranie próbek od dzikiego ptactwa	20 EUR od sztuki.	f) 250 000 EUR dla Estonii;
		g) 5 000 000 EUR dla Irlandii;
		h) 950 000 EUR dla Grecji;
		i) 4 700 000 EUR dla Hiszpanii;
		j) 14 750 000 EUR dla Francji;
		k) 3 050 000 EUR dla Włoch;
		l) 250 000 EUR dla Cypru;
		m) 300 000 EUR dla Łotwy;
		n) 550 000 EUR dla Litwy;
		o) 150 000 EUR dla Luksemburga;
		p) 700 000 EUR dla Węgier;
		q) 37 000 EUR dla Malty;
		r) 3 150 000 EUR dla Niderlandów;
		s) 1 250 000 EUR dla Austrii;
		t) 3 250 000 EUR dla Polski;
		u) 1 250 000 EUR dla Portugalii;
		v) 7 500 EUR dla Rumunii;
		w) 200 000 EUR dla Słowenii;
		x) 750 000 EUR dla Słowacji;
		y) 650 000 EUR dla Finlandii;
		z) 1 150 000 EUR dla Szwecji;
		za) 5 300 000 EUR dla Zjednoczonego Królestwa.

Artykuł 10

Pasażowalne encefalopatie gąbczaste (TSE)

1. Programy monitorowania pasażowalnych encefalopatii gąbczastych (TSE) przedstawione przez Belgię, Bułgarię, Republikę Czeską, Danię, Niemcy, Estonię, Irlandię, Grecję, Hiszpanię, Francję, Włochy, Cypr, Łotwę, Litwę, Luksemburg, Węgry, Malte, Niderlandy, Austrię, Polskę, Portugalię, Rumunię, Słowenię, Słowację, Finlandię, Szwecję i Zjednoczone Królestwo niniejszym zatwierdza się na okres od 1 stycznia 2008 r. do 31 grudnia 2008 r.

2. Wkład finansowy Wspólnoty stanowi 100 % kosztów, jakie zostaną poniesione przez każde państwo członkowskie, o którym mowa w ust. 1, na realizację tych programów, i nie przekracza:

3. Wkład finansowy Wspólnoty w programy, o których mowa w ust. 1, przeznaczają się na przeprowadzenie badań, a maksymalna kwota nie przekracza:
- a) 5 EUR za test w przypadku testów wykonanych u bydła, o którym mowa w załączniku III do rozporządzenia (WE) nr 999/2001;
- b) 30 EUR za test w przypadku testów wykonanych u owiec i kóz, o których mowa w załączniku III do rozporządzenia (WE) nr 999/2001;

- c) 50 EUR za test w przypadku testów wykonanych u zwierzyny płowej, o której mowa w załączniku III do rozporządzenia (WE) nr 999/2001;
- d) 175 EUR za test, w przypadku wstępnych molekularnych badań odróżniających wykonanych zgodnie z ustaleniami rozdziału C pkt 3.2 lit. c) ppkt i) załącznika X do rozporządzenia (WE) nr 999/2001.

Artykuł 11

Gąbczasta encefalopatia bydła (BSE)

1. Programy zwalczania gąbczastej encefalopatii bydła przedstawione przez Belgię, Bułgarię, Republikę Czeską, Danię, Niemcy, Estonię, Irlandię, Grecję, Hiszpanię, Francję, Włochy, Luksemburg, Niderlandy, Austrię, Polskę, Portugalię, Słowenię, Słowację, Finlandię i Zjednoczone Królestwo niniejszym zatwierdza się na okres od 1 stycznia 2008 r. do 31 grudnia 2008 r.

2. Wkład finansowy Wspólnoty w programy, o których mowa w ust. 1, stanowi 50 % kosztów poniesionych przez każde państwo członkowskie na wypłaty odszkodowań dla właścicieli za wartość zwierząt wybitych i zniszczonych zgodnie z programem zwalczania, do maksymalnej kwoty 500 EUR od sztuki, i nie przekracza:

- a) 50 000 EUR dla Belgii;
- b) 50 000 EUR dla Bułgarii;
- c) 150 000 EUR dla Republiki Czeskiej;
- d) 50 000 EUR dla Danii;
- e) 145 000 EUR dla Niemiec;
- f) 50 000 EUR dla Estonii;
- g) 430 000 EUR dla Irlandii;
- h) 50 000 EUR dla Grecji;
- i) 500 000 EUR dla Hiszpanii;
- j) 100 000 EUR dla Francji;
- k) 150 000 EUR dla Włoch;
- l) 50 000 EUR dla Luksemburga;
- m) 50 000 EUR dla Niderlandów;
- n) 50 000 EUR dla Austrii;
- o) 100 000 EUR dla Polski;
- p) 232 000 EUR dla Portugalii;
- q) 10 000 EUR dla Słowenii;

- r) 125 000 EUR dla Słowacji;
- s) 25 000 EUR dla Finlandii;
- t) 176 000 EUR dla Zjednoczonego Królestwa.

Artykuł 12

Trzęsawka owiec

1. Programy zwalczania trzęsawki owiec przedstawione przez Belgię, Bułgarię, Republikę Czeską, Danię, Niemcy, Estonię, Irlandię, Grecję, Hiszpanię, Francję, Włochy, Cypr, Łotwę, Litwę, Luksemburg, Węgry, Niderlandy, Austrię, Portugalię, Rumunię, Słowenię, Słowację, Finlandię i Zjednoczone Królestwo niniejszym zatwierdza się na okres od 1 stycznia 2008 r. do 31 grudnia 2008 r.

2. Wkład finansowy Wspólnoty w programy, o których mowa w ust. 1, stanowi 50 % kosztów poniesionych przez zainteresowane państwa członkowskie na wypłaty odszkodowań dla właścicieli za wartość zwierząt wybitych i zniszczonych zgodnie z programem zwalczania, do maksymalnej kwoty 100 EUR od sztuki, oraz stanowi 50 % kosztów analizy próbek genotypowych, do maksymalnej kwoty 10 EUR za test genotypowy, i nie przekracza:

- a) 66 000 EUR dla Belgii;
- b) 26 000 EUR dla Bułgarii;
- c) 88 000 EUR dla Republiki Czeskiej;
- d) 204 000 EUR dla Danii;
- e) 1 000 000 EUR dla Niemiec;
- f) 12 100 EUR dla Estonii;
- g) 550 000 EUR dla Irlandii;
- h) 700 000 EUR dla Grecji;
- i) 3 800 000 EUR dla Hiszpanii;
- j) 3 000 000 EUR dla Francji;
- k) 1 500 000 EUR dla Włoch;
- l) 1 100 000 EUR dla Cypru;
- m) 1 100 EUR dla Łotwy;
- n) 3 000 EUR dla Litwy;
- o) 27 000 EUR dla Luksemburga;
- p) 343 000 EUR dla Węgier;
- q) 258 000 EUR dla Niderlandów;
- r) 26 000 EUR dla Austrii;
- s) 35 000 EUR dla Portugalii;

- t) 881 000 EUR dla Rumunii;
- u) 61 000 EUR dla Słowenii;
- v) 302 000 EUR dla Słowacji;
- w) 201 000 EUR dla Finlandii;
- x) 4 000 000 EUR dla Zjednoczonego Królestwa.

Artykuł 13

Wścieklizna

1. Programy zwalczania wścieklizny przedstawione przez Bułgarię, Litwę, Węgry, Austrię, Polskę, Rumunię i Słowację niniejszym zatwierdza się na okres od 1 stycznia 2008 r. do 31 grudnia 2008 r.

2. Wkład finansowy Wspólnoty stanowi 50 % kosztów, jakie zostaną poniesione przez każde państwo członkowskie, o którym mowa w ust. 1, na koszty wykonania badań laboratoryjnych oraz zakup i dystrybucję szczepionek i przynęt w ramach wspomnianych programów, i nie przekracza:

- a) 700 000 EUR dla Bułgarii;
- b) 700 000 EUR dla Litwy;
- c) 1 500 000 EUR dla Węgier;
- d) 290 000 EUR dla Austrii;
- e) 3 900 000 EUR dla Polski;
- f) 2 500 000 EUR dla Rumunii;
- g) 575 000 EUR dla Słowacji.

3. Maksymalna kwota kosztów, jaka ma zostać zwrócona państwom członkowskim za realizację programów, o których mowa w ust. 1, nie przekracza:

- a) za wykonanie testu ELISA 8 EUR za jeden test;
- b) za wykonanie badania na wykrycietetracykliny w szlifach kostnych 8 EUR za jedno badanie.

Artykuł 14

Enzootyczna białaczka bydła

1. Programy zwalczania enzootycznej białaczki bydła, przedstawione przez Estonię, Litwę i Polskę niniejszym zatwierdza się na okres od 1 stycznia 2008 r. do 31 grudnia 2008 r.

2. Wkład finansowy Wspólnoty stanowi 50 % kosztów, jakie zostaną poniesione przez każde państwo członkowskie, o którym mowa w ust. 1, na wykonanie badań laboratoryjnych oraz na odszkodowania dla właścicieli za straty poniesione w związku z ubojem zwierząt objętych wspomnianym programem, i nie przekracza:

- a) 15 000 EUR dla Estonii;
- b) 200 000 EUR dla Litwy;
- c) 800 000 EUR dla Polski.

3. Maksymalna kwota kosztów, jaka ma zostać zwrócona państwom członkowskim za realizację programów, o których mowa w ust. 1, nie przekracza:

- a) za wykonanie testu ELISA 0,5 EUR za jeden test;
- b) za wykonanie testu immunodyszufji w żelu agarowym 0,5 EUR za jeden test.

Artykuł 15

Choroba Aujeszky'ego

1. Programy zwalczania choroby Aujeszky'ego przedstawione przez Hiszpanię, Węgry i Polskę niniejszym zatwierdza się na okres od 1 stycznia 2008 r. do dnia 31 grudnia 2008 r.

2. Wkład finansowy Wspólnoty przeznaczony na programy, o których mowa w ust. 1, stanowi 50 % kosztów, które zostaną poniesione przez zainteresowane państwo członkowskie na wykonanie badań laboratoryjnych, i nie przekracza:

- a) 450 000 EUR dla Hiszpanii;
- b) 60 000 EUR dla Węgier;
- c) 5 000 000 EUR dla Polski.

3. Maksymalna kwota kosztów, jaka ma zostać zwrócona państwom członkowskim za realizację programów, o których mowa w ust. 1, nie przekracza 1 EUR za jeden test w przypadku wykonania testu ELISA.

ROZDZIAŁ II

PROGRAMY WIELOLETNIE

Artykuł 16

Wścieklizna

1. Wieloletnie programy zwalczania wścieklizny, przedstawione przez Republikę Czeską, Niemcy, Estonię, Łotwę, Słowenię i Finlandię niniejszym zatwierdza się na okres od:

- a) 1 stycznia 2008 r. do 31 grudnia 2009 r. dla Republiki Czeskiej i Niemiec;
- b) 1 stycznia 2008 r. do 31 grudnia 2010 r. dla Łotwy i Finlandii;
- c) 1 stycznia 2008 r. do 31 grudnia 2011 r. dla Estonii;
- d) 1 stycznia 2008 r. do 31 grudnia 2012 r. dla Słowenii.

2. Wkład finansowy Wspólnoty stanowi 50 % kosztów, jakie zostaną poniesione przez każde państwo członkowskie, o którym mowa w ust. 1, na wykonanie badań laboratoryjnych oraz zakup i dystrybucję szczepionek i przynęt w ramach wspomnianych programów.

3. Maksymalna kwota kosztów, jaka ma zostać zwrócona zainteresowanym państwom członkowskim za realizację programów, o których mowa w ust. 1, nie przekracza:

- a) za wykonanie testu ELISA 8 EUR za jeden test;
- b) za wykonanie badania na wykrycie tetracykliny w szlifach kostnych 8 EUR za jedno badanie.

4. Wkład, obejmujący okres realizacji programów wieloletnich, nie przekracza:

- a) 1 000 000 EUR dla Republiki Czeskiej;
- b) 800 000 EUR dla Niemiec;
- c) 4 750 000 EUR dla Estonii;
- d) 3 700 000 EUR dla Łotwy;
- e) 1 750 000 EUR dla Słowenii;
- f) 300 000 EUR dla Finlandii.

5. Kwota, która zostanie przeznaczona na 2008 r., wynosi:

- a) 500 000 EUR dla Republiki Czeskiej;

b) 475 000 EUR dla Niemiec;

c) 1 000 000 EUR dla Estonii;

d) 1 200 000 EUR dla Łotwy;

e) 350 000 EUR dla Słowenii;

f) 100 000 EUR dla Finlandii.

6. Kwoty, które zostaną przeznaczone na następne lata, ustanawia się w zależności od wykonania programu w 2008 r. Przybliżone kwoty (w EUR) zamieszczono poniżej:

Państwo członkowskie	2009	2010	2011	2012
Republika Czeska	500 000			
Niemcy	325 000			
Łotwa	1 250 000	1 250 000		
Finlandia	100 000	100 000		
Estonia	1 250 000	1 250 000	1 250 000	
Słowenia	350 000	350 000	350 000	350 000

Artykuł 17

Choroba Aujeszky'ego

1. Wieloletni program zwalczania choroby Aujeszky'ego, przedstawiony przez Belgię, niniejszym zatwierdza się na okres od 1 stycznia 2008 r. do 31 grudnia 2009 r.

2. Wkład finansowy Wspólnoty stanowi 50 % kosztów poniesionych przez Belgię na wykonanie badań laboratoryjnych.

3. Maksymalna kwota kosztów, jaka ma zostać zwrócona Belgii za realizację programu, o którym mowa w ust. 1, nie przekracza 1 EUR za jeden test w przypadku wykonania testu ELISA.

4. Wkład, obejmujący okres realizacji programu wieloletniego, który ma być zostać wdrożony przez Belgię, jak wspomniano w ust. 1, nie przekracza 720 000 EUR.

5. Kwota, która zostanie przeznaczona na 2008 r., wynosi 360 000 EUR.

6. Kwotę, która zostanie przeznaczona na następny rok, ustanawia się w zależności od wykonania programu w 2008 r. W przybliżeniu kwota ta powinna wynieść 360 000 EUR.

Artykuł 18

Enzootyczna białaczka bydła

1. Wieloletnie programy zwalczania enzootycznej białaczki bydła, przedstawione przez Włochy, Łotwę i Portugalię, niniejszym zatwierdza się na okres od 1 stycznia 2008 r. do 31 grudnia 2010 r.

2. Wkład finansowy Wspólnoty stanowi 50 % kosztów, jakie zostaną poniesione przez każde państwo członkowskie, o którym mowa w ust. 1, na wykonanie badań laboratoryjnych oraz na odszkodowania dla właścicieli za straty poniesione w związku z ubojem zwierząt objętych wspomnianymi programami.

3. Maksymalna kwota kosztów, jaka ma zostać zwrócona państwom członkowskim za realizację programów, o których mowa w ust. 1, nie przekracza:

- a) za wykonanie testu ELISA 0,5 EUR za jeden test;
- b) za wykonanie testu immunodifuzji w żelu agarowym 0,5 EUR za jeden test.

4. Wkład, obejmujący okres realizacji programów wieloletnich, nie przekracza:

- a) 2 000 000 EUR dla Włoch;
- b) 170 000 EUR dla Łotwy;
- c) 1 000 000 EUR dla Portugalii.

5. Kwota, która zostanie przeznaczona na 2008 r., wynosi:

- a) 400 000 EUR dla Włoch;
- b) 60 000 EUR dla Łotwy;
- c) 300 000 EUR dla Portugalii.

6. Kwoty, które zostaną przeznaczone na następne lata, ustanawia się w zależności od wykonania programu w 2008 r. Przybliżone kwoty (w EUR) zamieszczono poniżej:

Państwo członkowskie	2009	2010	2011	2012
Włochy	800 000	800 000		
Łotwa	55 000	55 000		
Portugalia	350 000	350 000		

ROZDZIAŁ III

PRZEPISY OGÓLNE I KOŃCOWE

Artykuł 19

1. W przypadku programów, o których mowa w art. 1, 2, 3, 5, 6, 14 i 18, koszty kwalifikujące się do odszkodowania dla właścicieli za straty poniesione w związku z ubojem lub wybićciem ich zwierząt, są ograniczone zgodnie z ust. 2 i 3 niniejszego artykułu.

2. Średnią wysokość odszkodowania, która zostanie wypłacona państwom członkowskim, oblicza się na podstawie liczby zwierząt ubitych lub wybitych w państwie członkowskim oraz:

- a) w przypadku bydła, do maksymalnej kwoty wynoszącej 375 EUR od sztuki;
- b) w przypadku owiec i kóz, do maksymalnej kwoty wynoszącej 50 EUR od sztuki;
- c) w przypadku ptactwa hodowlanego z gatunku *Gallus gallus*, do maksymalnej kwoty wynoszącej 3,5 EUR od sztuki;
- d) w przypadku niosek z gatunku *Gallus gallus*, do maksymalnej kwoty wynoszącej 1,5 EUR od sztuki.

3. Maksymalna wysokość odszkodowania od jednej sztuki, które ma zostać wypłacone państwom członkowskim, nie przekracza 1 000 EUR w przypadku bydła i 100 EUR w przypadku owiec lub kóz.

Artykuł 20

1. Wydatki przedstawione przez państwa członkowskie do zwrotu w ramach wkładu finansowego Wspólnoty są wyrażone w euro i nie obejmują podatku od wartości dodanej ani innych podatków.

2. Jeśli wydatki danego państwa członkowskiego wyrażone są w walucie innej niż euro, państwo to dokonuje przeliczenia na euro stosując najbardziej aktualny kurs wymiany walut ustalony przez Europejski Bank Centralny przed pierwszym dniem miesiąca, w którym dane państwo członkowskie przedkłada swój wniosek.

Artykuł 21

1. Wkład finansowy Wspólnoty w programy, o których mowa w art. 1–18, jest przyznawany pod warunkiem, że zainteresowane państwa członkowskie:

- a) realizują programy zgodnie ze stosownymi przepisami prawa wspólnotowego, w tym z zasadami konkurencji i udzielania zamówień publicznych;
- b) wprowadzą w życie, najpóźniej do dnia 1 stycznia 2008 r., przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do realizacji programów, o których mowa w art. 1–18;
- c) prześlą Komisji, najpóźniej do dnia 1 czerwca 2008 r., pośrednie sprawozdania techniczne i finansowe w sprawie programów, o których mowa w art. 1–18, zgodnie z art. 24 ust. 7 lit. a) decyzji 90/424/EWG;
- d) w przypadku programów, o których mowa w art. 9, za pośrednictwem systemu internetowego Komisji raz na trzy miesiące prześlą Komisji pozytywne i negatywne wyniki badań, uzyskane w trakcie nadzoru drobiu i dzikiego ptactwa; sprawozdanie to musi być przekazane w terminie czterech tygodni po zakończeniu miesiąca objętego sprawozdaniem;
- e) w przypadku programów, o których mowa w art. 10–12, prześlą Komisji comiesięczne sprawozdanie na temat wyników realizacji programu monitorowania TSE; sprawozdanie to musi być przekazane w ciągu czterech tygodni od zakończenia miesiąca objętego sprawozdaniem;
- f) w przypadku programów, o których mowa w art. 1–18, prześlą Komisji sprawozdanie końcowe, zgodnie

z art. 24 ust. 7 lit. b) decyzji 90/424/EWG, najpóźniej do dnia 30 kwietnia 2009 r., na temat technicznego wykonania programu wraz z dowodami uzasadniającymi koszty poniesione przez państwo członkowskie oraz wynikami osiągniętymi w okresie od 1 stycznia 2008 r. do 31 grudnia 2008 r.;

- g) w przypadku programów, o których mowa w art. 1–18, zrealizują program w sposób skuteczny;
- h) w przypadku programów, o których mowa w art. 1–18, nie przedłożą kolejnych wniosków o inne rodzaje wkładu Wspólnoty na rzecz wspomnianych środków, i nie przedkładały takich wniosków w terminie wcześniejszym.

2. W przypadku, gdy dane państwo członkowskie nie postępuje zgodnie z zasadami określonymi w ust. 1, Komisja obniża wysokość wkładu finansowego Wspólnoty, uwzględniając charakter i powagę naruszenia oraz stratę finansową dla Wspólnoty.

Artykuł 22

Niniejszą decyzję stosuje się od dnia 1 stycznia 2008 r.

Artykuł 23

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 30 listopada 2007 r.

W imieniu Komisji
Markos KYPRIANOU
Członek Komisji